EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 26.4.2022
COM(2022) 180 final

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

over de toepassing van bijlage XI bij en artikel 66 bis van het Statuut

VERSLAG VAN DE COMMISSIE AAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

over de toepassing van bijlage XI bij en artikel 66 bis van het Statuut

1. INLEIDING

In artikel 15, lid 2, van bijlage XI bij het Statuut, zoals laatstelijk gewijzigd in 2013[1], wordt bepaald dat de Commissie vóór 31 maart 2022 aan het Europees Parlement en de Raad een verslag moet voorleggen over de op grond van artikel 2 van die bijlage uitgevoerde enquête, waarin zij moet beoordelen of de evolutie van de koopkracht van de bezoldigingen en pensioenen van de ambtenaren van de Unie in overeenstemming is met de veranderingen van de koopkracht van de salarissen van de nationale ambtenaren van de centrale overheidsdiensten. Op basis van dit verslag dient de Commissie, indien nodig, een voorstel in om bijlage XI alsook artikel 66 bis van het Statuut te wijzigen op basis van artikel 336 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

In dit verslag wordt dan ook beoordeeld in hoeverre is voorzien in de aanwervingsbehoeften van de EU-instellingen en wordt een overzicht gegeven van de procedure en de resultaten van de uitvoering van de regels voor de actualisering van de bezoldigingen en pensioenen krachtens bijlage XI bij het Statuut (hierna "de methode" genoemd) en voor de solidariteitsheffing krachtens artikel 66 bis voor de periode 2014-2021.

2. AANWERVINGSBEHOEFTEN VAN DE EU-INSTELLINGEN

2.1. Statutaire verplichting om toe te zien op de aanwervingsbehoeften

Overeenkomstig artikel 2 van bijlage XI bij het Statuut moet de Commissie regelmatig toezien op de behoeften van de instellingen op het gebied van de aanwerving.

Terwijl aanwervingen er vanuit operationeel oogpunt op gericht zijn om openstaande vacatures binnen de EU-instellingen te vervullen, wordt in artikel 27 van het Statuut en in de artikelen 12 en 82 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden enerzijds bepaald dat ambtenaren en personeelsleden uit een oogpunt van vakbekwaamheid, prestatievermogen en integriteit aan de hoogste eisen moeten voldoen, en anderzijds dat zij op basis van een zo breed mogelijke geografische spreiding uit onderdanen van de lidstaten van de EU moeten worden aangeworven.

2.2. Opmerkingen over de aanwervingsbehoeften

Het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) is belast met de selectie van ambtenaren, die het grootste deel van het EU-personeel uitmaken. De EU-instellingen delen hun aanwervingsbehoeften regelmatig mee aan het EPSO, dat een jaarplan voor de vergelijkende onderzoeken opstelt en selectiemethoden en -procedures vaststelt, met inbegrip van de beoordelingsregels voor elk vergelijkend onderzoek. Samen met de bij de aanwerving uitgevoerde controles garandeert dit dat alle aanwervingen overeenkomstig artikel 27 van het

[1] Verordening (EU, Euratom) nr. 1023/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013.

Statuut aan de hoogste eisen op het gebied van vakbekwaamheid, prestatievermogen en integriteit voldoen.

2.2.1. Daling van het aantal kandidaten voor vergelijkende onderzoeken van de EU

Door de aanwervingsbehoeften van de EU-instellingen voor niet-taalkundige administrateurs (uitgedrukt als het gewenste aantal kandidaten dat is geslaagd voor het vergelijkend onderzoek) te vergelijken met het werkelijke resultaat van de vergelijkende onderzoeken, blijkt uit bijlage 1 dat het EPSO er in het algemeen in is geslaagd om het gevraagde aantal geslaagde kandidaten te selecteren.

Dit gezegd zijnde, is het aantal kandidaten voor vergelijkende onderzoeken voor generalisten in alle clusters van lidstaten gedaald (bijlage 2). Voor de lidstaten van vóór 2004 is die daling ingezet na de hervorming van het Statuut in 2004, terwijl voor de lidstaten van na 2004 de daling is ingezet na de hervorming van het Statuut in 2014 (bijlage 3)[2]. Dit heeft gevolgen gehad voor het vermogen van de EU-instellingen om te voorzien in hun aanwervingsbehoeften en te zorgen voor een geografisch gespreide aanwerving.

2.2.2. Pragmatische oplossing van de Commissie om te voorzien in specifieke aanwervingsbehoeften

Om in haar aanwervingsbehoeften te voorzien, werft de Commissie in toenemende mate tijdelijke functionarissen aan op vaste posten die normaliter door vaste ambtenaren worden bezet. In de Commissie is hun totale aantal, uitgezonderd taalkundige diensten, gestegen van 461 in 2013 (waarvan 118 op administrateurniveau) tot 1 672 in 2020 (waarvan 825 op administrateurniveau).

2.2.3. Een geografisch onevenwichtige aanwerving

De Commissie heeft moeilijkheden ondervonden om op een zo breed mogelijke geografische basis personeel aan te werven. In haar overeenkomstig artikel 27 van het Statuut[3] aangenomen verslag van 2018 wees zij met name op de kwestie van aantrekkelijkheid, die zich vertaalt in een lage deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU in sommige lidstaten vergeleken met hun bevolkingsomvang. Als gevolg daarvan zijn sommige nationaliteiten onvoldoende vertegenwoordigd op de EPSO-lijsten van geslaagde kandidaten. In bijlage 4 is te zien dat de kandidaturen voor vergelijkende onderzoeken van de EU sinds 2018 uit balans zijn[4], wat leidt tot geografisch onevenwichtige aanwervingen. Met name het aantal sterk ondervertegenwoordigde nationaliteiten onder adjunct-administrateurs is

---

2 Alleen het aantal kandidaturen van Griekse en Cypriotische onderdanen is gestegen of stabiel gebleven.

3 Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad van 15 juni 2018, zoals gerectificeerd op 24 augustus 2018 door COM(2018) 377 final/2.

4 In het kader van dit verslag wordt het niveau van deelname voor elke lidstaat bepaald door de verhouding tussen hun aandeel van de kandidaten en hun aandeel van de EU-bevolking over de periode 2013-2019. Aangezien de vergelijkende onderzoeken van de EU op onregelmatige basis plaatsvinden, wordt een periode van zeven jaar gebruikt om anomalieën weg te nemen. Bovendien worden 2020 en 2021, vanwege de pandemie en de gevolgen ervan voor de organisatie van deze vergelijkende onderzoeken, als atypische jaren beschouwd en daarom niet in de analyse meegenomen.

gestegen tot dertien: Oostenrijkers, Tsjechen, Esten, Duitsers, Denen, Finnen, Cyprioten, Luxemburgers, Maltezen, Nederlanders, Polen, Slowaken en Zweden[5].

2.3. Correlatie tussen de aantrekkelijkheid van EU-instellingen en verschillende macro-economische en sociaaleconomische factoren, waaronder bezoldiging

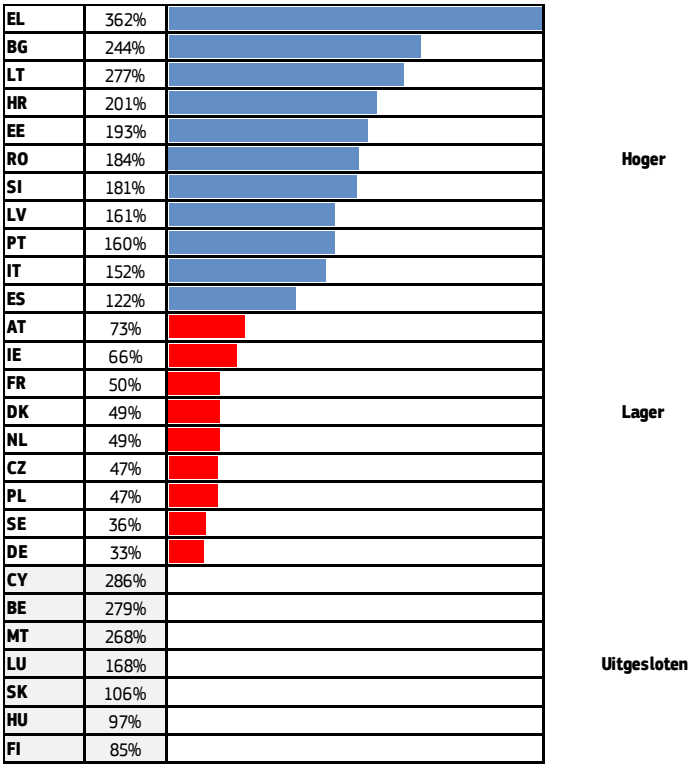
De onderstaande tabel bevat informatie over het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU voor elke lidstaat in de periode 2013-2019. Alle lidstaten zijn in de analyse opgenomen, met uitzondering van België, de qua bevolkingsaantal kleinste lidstaten, en de lidstaten met een niveau van deelname tussen de 80 en 120 %, d.w.z. dicht bij het ideale "streefcijfer"[6]. De uitgesloten lidstaten zijn met name:

- België, omdat de oververtegenwoordiging van Belgische burgers bij de EPSO-kandidaten verband houdt met de status van Brussel als zetel van verschillende EU-instellingen[7];
- Cyprus, Luxemburg en Malta, aangezien door het geringe aantal inwoners een analyse van het aandeel kandidaten voor vergelijkende onderzoeken van de EU ten opzichte van de nationale bevolking niet statistisch verantwoord is; en
- Hongarije, Slowakije en Finland, aangezien hun niveau van deelname (vergeleken met hun percentage van de EU-bevolking) tussen de 80 % en de 120 % ligt, gemeten over een periode van zeven jaar, en dus dicht bij het streefcijfer.

5 Situatie op 31 december 2021.

6 Aangezien het "streefcijfer" (een niveau van deelname van 100 %) om statistische redenen nooit kan worden bereikt, is ervoor gekozen om alleen lidstaten met een duidelijke onbalans te analyseren. De drempel is vastgelegd op ± 20 % ten opzichte van een niveau van deelname van 100 %. Dit sluit aan bij de aanpak van de Commissie in haar verslag overeenkomstig artikel 27 van het Statuut van de ambtenaren en artikel 12 van de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Unie (geografisch evenwicht) — COM(2018) 377 final.

7 Hetzelfde verschijnsel wordt waargenomen in de hoofdkantoren van andere internationale organisaties. Zo zijn Duitse burgers oververtegenwoordigd bij de Europese Centrale Bank.

Voor een beoordeling van de factoren die van invloed zijn op het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken voor elke lidstaat moet worden nagegaan hoe aantrekkelijk de EU-instellingen in de lidstaten zijn. Aangezien de keuze om aan een vergelijkend onderzoek van de EU deel te nemen uiteindelijk een persoonlijke keuze blijft, die op verschillende factoren gebaseerd kan zijn, is de Commissie nagegaan of er mogelijke verbanden bestaan tussen een reeks macro-economische en sociaaleconomische factoren en de waargenomen tendensen in het deelnameniveau van de lidstaten (bijlagen 5 tot en met 5.7). De Commissie heeft met name gekeken naar het relatieve netto-inkomen in de lidstaten (bijlagen 5.1 en 5.2), de werkloosheidspercentages (bijlage 5.3), de nationale werkgelegenheidssituatie (bijlage 5.4), het imago van de EU (bijlage 5.5), de persoonlijke financiële vooruitzichten (bijlage 5.6) en de "Better Life Index" van de OESO (bijlage 5.7).

Op basis van deze gegevens heeft de Commissie mogelijke verbanden tussen een lage deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU en deze sociaaleconomische en macro-economische factoren beoordeeld. Daaruit kunnen de volgende conclusies worden getrokken:

- De deelname van EU-onderdanen aan vergelijkende onderzoeken van de EU hangt in redelijke mate samen met de netto-inkomens in de lidstaten en de perceptie van de werkgelegenheidsvooruitzichten op nationaal niveau;

- Indien de analyse beperkt blijft tot de lidstaten met de hoogste en laagste lonen, is er een bijna perfecte correlatie tussen het niveau van deelname aan de vergelijkende onderzoeken van de EU en het niveau van de netto-inkomens[8]. Dit

[8] De Verenigde Naties (VN) pakken dit probleem aan door het zogenaamde "Noblemaire"-beginsel toe te passen, d.w.z. een formule waarbij het salarisniveau van de VN in wezen wordt vastgesteld aan de hand van het salarisniveau dat wordt betaald door het ambtenarenapparaat van de lidstaat die het hoogste salaris betaalt (de afgelopen jaren waren dit steevast de Verenigde Staten). Bijgevolg kan de VN de belangstelling van kandidaten uit alle lidstaten garanderen.

geldt met name voor Duitsland, Frankrijk, Nederland, Oostenrijk, Denemarken, Ierland, Zweden, Portugal, Slovenië, Litouwen, Roemenië, Kroatië, Letland en Bulgarije. Voor lidstaten met een gemiddeld inkomen zijn de resultaten echter genuanceerder en moet ook rekening worden gehouden met andere sociaaleconomische factoren;

- Het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken is sterk gecorreleerd met de "Better Life Index" van de OESO;

- Het niveau van deelname is zwak of niet gecorreleerd met het nationale werkloosheidspercentage, het imago van de EU bij de burgers of een gepercipieerde verbetering van de eigen financiële situatie in het komende jaar.

3. TOEPASSING VAN ARTIKEL 65 VAN HET STATUUT

3.1. Het beginsel van parallellisme

Het beginsel van parallelle ontwikkeling van de koopkracht houdt in dat de koopkracht van de EU-personeelsleden zowel in opwaartse als in neerwaartse richting de ontwikkeling van de gemiddelde koopkracht van bij de centrale overheidsdiensten werkende nationale ambtenaren volgt. Door de toepassing van het beginsel van parallellisme tijdens de onderzochte periode te beoordelen, kan meer duidelijkheid worden verschaft over de waargenomen moeilijkheden met betrekking tot de aanwervingsbehoeften van de EU-instellingen.

Ingevolge artikel 65, lid 1, van het Statuut weerspiegelt de actualisering van de bezoldigingen en pensioenen de jaarlijkse ontwikkeling tussen 1 juli van het voorgaande jaar en 1 juli van het lopende jaar[9] van:

- de reële bezoldigingen in de centrale overheidsdiensten van een steekproef van tien lidstaten die ten minste 75 % van het bruto binnenlands product (bbp) van de EU vertegenwoordigt[10]. Voor elk van deze lidstaten wordt de jaarlijkse verandering in reële bezoldiging berekend in nettocijfers. Dit zijn de specifieke indicatoren. De ***globale specifieke indicator*** **(GSI)** is het gemiddelde van alle specifieke indicatoren, gewogen op basis van het respectieve bbp van elke lidstaat;

- de jaarlijkse inflatie in Brussel en Luxemburg (in dezelfde verhouding als de verdeling van het personeelsbestand van de EU tussen de twee steden). Dit is het ***gezamenlijk indexcijfer***.

De globale specifieke indicator en het gezamenlijk indexcijfer worden vermenigvuldigd om de waarde van de actualisering te berekenen. De actualisering wordt uitgedrukt in een voor

[9] De methodologie is gebaseerd op de vergelijking van een momentopname van het nationale bezoldigingspeil in een lidstaat in juli van het lopende jaar met eenzelfde momentopname in juli van het voorgaande jaar.

[10] België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Polen en Zweden. Ondanks de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie vertegenwoordigt de steekproef van tien lidstaten nog steeds meer dan 75 % van het bruto binnenlands product van de EU, zoals vereist door artikel 1, lid 4, van bijlage XI bij het Statuut.

allen gelijk percentage dat wordt verwerkt in de nettobezoldigingen en pensioenen van alle EU-personeelsleden, met ingang van 1 juli[11].

In die context is het belangrijk om erop te wijzen dat de methode geen "dubbele telling" van de inflatie toelaat, maar waarborgt dat de bezoldigingen van de EU-personeelsleden en van de bij de centrale overheidsdiensten werkende nationale ambtenaren zich parallel ontwikkelen, zonder verrekening van de inflatie. Hiertoe wordt de globale specifieke indicator eerst berekend zonder verrekening van de inflatie in de streekproef van tien lidstaten, en pas in tweede instantie gecombineerd met het gezamenlijk indexcijfer. Nadere informatie over de evolutie van de globale specifieke indicator en het gezamenlijk indexcijfer wordt verstrekt in punt 3.

3.2. Specifieke indicatoren

In dit hoofdstuk wordt nagegaan of de steekproef van lidstaten die momenteel wordt gebruikt voor de berekening van de globale specifieke indicator een correcte weergave is van de reële ontwikkeling van de koopkracht van alle nationale ambtenaren. Daarnaast wordt onderzocht of de algemene en specifieke afwijkingen van het beginsel van parallellisme die inherent zijn aan de methode hebben geleid tot een aanzienlijk verlies van koopkracht bij EU-ambtenaren.

3.2.1. Berekening van de globale specifieke indicator zoals gedefinieerd in de methode van 2013

In de methode van 2013 werd de globale specifieke indicator vanaf 1 juli 2015 berekend aan de hand van een steekproef van elf referentielidstaten (gewogen naar bbp): België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Polen, Zweden en het Verenigd Koninkrijk.

Sinds 1 januari 2021 is het Verenigd Koninkrijk geen lid meer van de EU, reden waarom het sinds die datum niet meer wordt opgenomen in de steekproef voor de berekening van de globale specifieke indicator. Uit bijlage 6 blijkt dat de steekproef na het vertrek van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie nog steeds voldoet aan de in artikel 1, lid 4, van bijlage XI bij het Statuut vastgestelde drempel van 75 % en dus niet hoeft te worden gewijzigd. Bij de uitvoering van de overeengekomen interinstitutionele aanpak betreffende verwijzingen naar het Verenigd Koninkrijk in de EU-wetgeving gebruikt Eurostat voor de toepassing van artikel 1, lid 4, van bijlage XI momenteel een steekproef die bestaat uit de bovengenoemde tien overblijvende lidstaten.

Jaarlijkse en cumulatieve gegevens per lidstaat uit de steekproef

Bijlage 7 toont de tijdreeks van de specifieke indicatoren voor de steekproef sinds 1 juli 2015 in combinatie met een eenvoudig rekenkundig gemiddelde over die periode. Bijlage 8 toont dezelfde gegevens, uitgedrukt als een cumulatieve index (2014 = 100).

Globale specifieke indicator voor de steekproef

[11] Bij aanzienlijke wijziging van de kosten van levensonderhoud in Brussel en Luxemburg kan een tussentijdse actualisering ingaan op 1 januari, overeenkomstig de artikelen 4 tot en met 7 van bijlage XI bij het Statuut.

Het cumulatieve effect van de berekende globale specifieke indicator en de toegepaste globale specifieke indicator sinds 1 juli 2015 wordt geïllustreerd in bijlage 9. De berekende globale specifieke indicator stemt overeen met de ontwikkeling van de koopkracht van nationale ambtenaren in de steekproef van de lidstaten over die periode (gewogen naar bbp uitgedrukt in koopkrachtstandaard (KKS)). Overeenkomstig het beginsel van parallellisme (zie punt 3.1) heeft de koopkracht van het EU-personeel zich op dezelfde wijze ontwikkeld als de steekproef, behalve sinds 1 juli 2020 ten gevolge van de invoering van de uitzonderingsclausule (zie punt 3.2.4).

Bijlage 10 toont de tijdreeks van de globale specifieke indicator sinds 1 juli 2015, in combinatie met het gezamenlijk indexcijfer en de daaruit voortvloeiende jaarlijkse actualisering voor EU-personeel. De globale specifieke indicator, berekend als eenvoudig gemiddelde over de zeven jaren, bedraagt 100,6, en de cumulatieve impact van de globale specifieke indicator tot juli 2014 (2014 = 100) 103,4.

3.2.2. De globale specifieke indicator als bepaald in de vorige methoden

De huidige wetgevende oplossing om een steekproef van tien lidstaten te gebruiken om de globale specifieke indicator te berekenen is niet altijd de door de wetgever gekozen aanpak geweest. Vóór 2004 werd de globale specifieke indicator berekend aan de hand van de statistische gegevens van alle lidstaten (d.w.z. vijftien lidstaten in 2003), terwijl in de periode 2004-2012 een steekproef van acht referentielidstaten werd gebruikt.

Het besluit van de wetgever om de nieuwe methode vast te stellen werd ingegeven door een analyse van gegevens uit eerdere jaren, waaruit bleek dat de ontwikkelingen in die steekproef de gemiddelde ontwikkeling in alle lidstaten in hoge mate benaderde. Uit een later uitgevoerde analyse bleek evenwel dat de werkelijke ontwikkeling van de koopkracht in die steekproef na 2004 onder het gemiddelde voor alle lidstaten lag. In 2013 behield de medewetgever het principe van een steekproef van lidstaten, maar trok hij het aantal lidstaten op van acht naar elf.

Om te voldoen aan de wettelijke verplichting om te analyseren of de koopkracht van de ambtenaren van de Unie de ontwikkeling van de koopkracht van de ambtenaren bij de centrale overheidsdiensten van alle lidstaten heeft gevolgd, wordt in dit hoofdstuk de ontwikkeling van de globale specifieke indicator gesimuleerd in het geval in de periode 2015-2021 een steekproef van acht lidstaten of geen steekproef zou zijn gebruikt.

Met de steekproef van acht lidstaten[12] zou het eenvoudige gemiddelde van de jaarlijkse globale specifieke indicator voor de periode 2015-2021 100,4 bedragen, en de cumulatieve impact 102,5 (2014 = 100). Met alle lidstaten zou het eenvoudige gemiddelde van de jaarlijkse globale specifieke indicator voor de periode 2015-2021 101,1 bedragen, en de cumulatieve impact 106,5 (2014 = 100).

In bijlage 11 van dit verslag wordt de ontwikkeling van de globale specifieke indicator zoals berekend op basis van de bovengenoemde alternatieve steekproeven nader geanalyseerd. Uit deze gegevens blijkt dat als gevolg van de steekproef van lidstaten die in 2013 door de medewetgever is vastgesteld, de koopkracht van het EU-personeel slechts voor de helft de ontwikkeling van de koopkracht van de salarissen van nationale ambtenaren bij centrale

[12] België, Duitsland, Spanje, Frankrijk, Italië, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk.

overheidsdiensten volgde, wat kan hebben geleid tot een daling van de gepercipieerde aantrekkelijkheid van de EU als werkgever.

3.2.3. Trends inzake de specifieke indicatoren voor individuele lidstaten

De berekeningen en cijfers betreffende specifieke indicatoren in de lidstaten zijn gebaseerd op door de verantwoordelijke statistische instanties van de lidstaten verstrekte en gevalideerde gegevens. Hiertoe is een jaarlijkse salarisvragenlijst ontwikkeld, die gaandeweg wordt bijgewerkt. Er worden ook landspecifieke methodologiehandleidingen en beoordelingsverslagen ter beschikking gesteld om de transparantie te vergroten[13].

Bijlage 12 bevat een overzicht van de beschikbare gegevens voor iedere lidstaat in de periode 2015-2021, in combinatie met een eenvoudig rekenkundig gemiddelde over die periode. Bijlage 13 toont dezelfde gegevens, uitgedrukt als een cumulatieve index (2014 = 100). Van de lidstaten die deel uitmaken van de steekproef worden de grootste nettostijgingen sinds 2015 waargenomen in Polen (121), Duitsland (109,8), Oostenrijk (109,6) en Nederland (109). De laagste stijgingen worden waargenomen in Luxemburg (101,6) en België (101,8), en binnen de steekproef zagen alleen de nationale ambtenaren in Frankrijk hun nettokoopkracht dalen (97,9).

Aangezien de ontwikkeling van de bezoldiging van het EU-personeel wordt berekend op basis van het gewogen gemiddelde van een steekproef van lidstaten, zoals in punt 3.2.1 is uiteengezet, is de bezoldiging van het EU-personeel in dezelfde periode gestegen (103,4).

Van de lidstaten die geen deel uitmaken van de steekproef worden de grootste nettostijgingen van salarissen waargenomen in Slowakije (186,4), Tsjechië (167,1), Bulgarije (156,3) en Roemenië (148,1). Uit bijlage 14 blijkt dat de overgrote meerderheid van de lidstaten die deel uitmaken van de steekproef en een lage deelnamegraad hebben in de door EPSO georganiseerde vergelijkende onderzoeken van de EU — zoals blijkt uit deel 2 — specifieke indicatoren hadden die ruimschoots hoger waren dan de globale specifieke indicator op basis waarvan de bezoldiging van het EU-personeel is geactualiseerd. Met andere woorden: de relatieve aantrekkelijkheid van de koopkracht van de EU is voor die landen afgenomen.

3.2.4. Algemene afwijking van het beginsel van parallellisme: toepassing van de beperkings- en uitzonderingsclausules

In afwijking van het beginsel van parallellisme van de koopkrachtontwikkeling houdt de beperkingsclausule in dat de koopkracht in een bepaald jaar niet sterk kan stijgen of dalen. Als de berekende stijging of daling in koopkracht meer dan 2 % bedraagt, wordt de verandering in koopkracht voor het EU-personeel beperkt tot 2 %. De gevolgen van de stijging of daling boven die 2 % worden pas negen maanden later toegepast, per 1 april van het volgende jaar.

Een tweede uitzonderingsclausule houdt in dat de stijging van de koopkracht voor EU-personeel wordt beperkt bij een neergang van de economie van de EU. Als een prognose

[13] De algemene methodologiehandleiding voor de berekening van de specifieke indicatoren is te vinden op de website van Eurostat. Daarnaast zijn in het najaar van 2018 al dertien landspecifieke beoordelingen gepubliceerd en wordt er met de andere nationale instanties samengewerkt met het oog op een verhoging van het aantal publicaties (zie: https://ec.europa.eu/eurostat/web/civil-servants-remuneration/specific-indicators/country-assessments).

wijst op een reële daling van het bbp van de EU en uit de globale specifieke indicator een stijging van de koopkracht blijkt, wordt — afhankelijk van de omvang van de reële daling van het bbp — een deel van de stijging van de koopkracht uitgesteld. Als het reële bbp van de EU met meer dan 3 % daalt, wordt de stijging van de koopkracht als gevolg van de methode toegekend als de economie van de EU zich herstelt, d.w.z. wanneer het bbp van de EU zich weer op het niveau van vóór de neergang bevindt (herstelclausule). Als de definitieve gegevens van de Commissie over het reële bbp van de EU zodanig verschillen van de prognose dat dit invloed heeft op de uitzonderingsclausule, worden de nodige — negatieve of positieve — aanpassingen doorgevoerd, ook met terugwerkende kracht[14].

Beperkingsclausule: tussen 2015 en 2021 toetste Eurostat de cijfers van de actualisering nauwgezet aan de criteria van de in de artikelen 10 en 11 van bijlage XI bij het Statuut bepaalde beperkings- en uitzonderingsclausules. De globale specifieke indicator overschreed de wettelijke grens van + 2 % / – 2 % alleen in 2020, toen de gemeten globale specifieke indicator (+ 2,5 %) boven de vereiste drempel lag om de beperkingsclausule in werking te stellen. Gezien de gelijktijdige toepassing van de uitzonderingsclausule in hetzelfde jaar (2020), en overeenkomstig artikel 10 van bijlage XI bij het Statuut, werd de beperkingsclausule uiteindelijk niet geactiveerd.

Uitzonderingsclausule: de jaarlijkse groeiprognose voor het bbp van de EU die beschikbaar was bij ieder jaarlijks Eurostat-verslag was steeds positief, behalve in 2020, toen als gevolg van de COVID-19-pandemie de voorspelde ontwikkeling van het reële bbp van de Unie negatief was (-7,4 %)[15]. Bijgevolg was de uitzonderingsclausule van artikel 11, lid 1, van bijlage XI bij het Statuut in 2020 van toepassing. Aangezien de daling van het bbp van de Unie groter was dan 3 %, werd de globale specifieke indicator niet gebruikt voor de berekening van de actualisering van de bezoldigingen en de pensioenen. Bijgevolg zal de volledige globale specifieke indicator die in de jaarlijkse actualisering voor 2020 zou zijn verrekend (+ 2,5 %) de basis vormen voor de berekening van een toekomstige actualisering zodra de cumulatieve stijging van het reële bbp van de Unie positief wordt, overeenkomstig artikel 10 en artikel 11, lid 4, van bijlage XI bij het Statuut.

De uitvoering van de wettelijke algemene afwijking van het beginsel van parallellisme, en meer bepaald van de uitzonderingsclausule in 2020, is strikt toegepast, waardoor de jaarlijkse actualisering die voortvloeit uit de methode in tijden van economische neergang kon worden beperkt en aldus nettobesparingen voor de EU-begroting konden worden gerealiseerd. Anderzijds heeft deze toepassing van de uitzonderingsclausule gevolgen gehad voor de parallelle ontwikkeling van de koopkracht van de EU-ambtenaren, aangezien de koopkracht van de ambtenaren bij de nationale overheden van de steekproef tijdens dezelfde periode gemiddeld met 2,5 % is gestegen, waardoor de aantrekkelijkheid van de EU sinds 2020 is afgenomen.

Ook uit de jaarlijkse actualisering voor 2020 is gebleken dat de automatische beperkingsclausule, die eveneens in 2014 is ingevoerd, doeltreffend is. Indien de

[14] De werkgroep over de artikelen 64 en 65 van het Statuut heeft besloten dat de “definitieve gegevens” van de Commissie over het bbp van de Unie voor een bepaald jaar worden begrepen als de gegevens die beschikbaar zijn op 30 september van het volgende jaar. Deze verduidelijking werd nodig geacht omdat de bbp-gegevens vaak nog jaren na het referentiejaar kunnen worden herzien.

[15] In 2021 bedroeg het door Eurostat gemeten definitieve cijfer voor de reële daling van het bbp van de EU in 2020 -5,9 %.

uitzonderingsclausule niet tegelijkertijd in werking was getreden, zou de beperkingsclausule de verhoging van de globale specifieke indicator automatisch hebben beperkt tot april 2021.

In het algemeen kan worden geconcludeerd dat het automatische karakter van de methode (d.w.z. actualisering van de bezoldigingen op basis van statistische gegevens die effecten sorteren op basis van het Statuut en zonder tussenkomst van een andere rechtshandeling) sinds 2014 goed heeft gewerkt. De automatische methode was geschikt voor het beoogde doel en maakte het mogelijk om rekening te houden met de economische omstandigheden en de koopkrachtontwikkeling en tegelijk de administratieve lasten aanzienlijk te verminderen in vergelijking met de jaarlijkse toepassing van de gewone wetgevingsprocedure die vóór 2014 werd gebruikt.

3.2.5. Specifieke afwijking van het algemene beginsel van parallellisme

Om rekening te houden met de destijds bijzonder moeilijke economische en sociale context in de Unie, werd in het kader van de hervorming van 2014 ook besloten dat de actualisering van de bezoldigingen en de pensioenen van alle personeelsleden van de instellingen, de andere organen en de agentschappen van de Unie op basis van de methode in 2013 en 2014 zou worden opgeschort, en dat de potentiële voordelen voor de ambtenaren en de andere personeelsleden van de Europese Unie die voortvloeiden uit de toepassing van de methode zouden worden gecompenseerd door de herinvoering, met ingang van 1 januari 2014, van een solidariteitsheffing die tegen een verhoogd tarief op de bezoldigingen van het EU-personeel zou worden ingehouden.

3.2.5.1. De opschorting van de actualisering van de salarissen gedurende twee jaar (2013–2014)

In het kader van de hervorming van het Statuut in 2013 verzocht de Europese Raad om een opschorting van de actualisering van bezoldigingen en pensioenen voor alle personeelsleden van de instellingen van de Unie volgens de methode gedurende twee jaar. In 2013 en 2014 werden de bezoldigingen en pensioenen dan ook niet geactualiseerd[16] uit hoofde van de tekst van het Statuut. Volgens de Europese Rekenkamer heeft deze bevriezing gedurende twee jaar 1,5 miljard EUR aan besparingen opgeleverd voor het meerjarig financieel kader 2014-2020[17].

De opschorting van de actualisering doorbrak het beginsel van parallellisme gedurende de periode 2013-2014, maar de aanpassingscoëfficiënten werden wel nog bijgewerkt om de gelijkwaardigheid van de koopkracht in de verschillende standplaatsen te waarborgen.

3.2.5.2. De gevolgen van de solidariteitsheffing

De solidariteitsheffing is een heffing op de bezoldiging van het EU-personeel die vanaf 1 januari 2014 met een hoger percentage werd heringevoerd. Het percentage van de heffing dat wordt toegepast op de in artikel 66 bis, lid 3, van het Statuut bepaalde heffingsgrondslag bedraagt 6 %. Voor ambtenaren in rang AD 15, tweede salaristrap, en hoger, geldt een

[16] Overeenkomstig artikel 65, lid 4, van het Statuut.

[17] Europese Rekenkamer, Speciaal verslag 15/2019 — Uitvoering bij de Commissie van het pakket van 2014 ter hervorming van het Statuut — Grote besparingen, maar niet zonder gevolgen voor het personeel.

solidariteitsheffing van 7 %. In de ontwerpbegroting 2022[18] worden de ontvangsten uit de solidariteitsheffing geraamd op 106 miljoen EUR. Bijlage 15 toont de evolutie van deze ontvangsten sinds 2012.

3.2.5.3. Beoordeling van de specifieke afwijkingen van het beginsel van parallelisme

Als gevolg van deze specifieke afwijkingen hebben de EU-personeelsleden in reële termen een aanzienlijk verlies aan koopkracht geleden. De EU-personeelsleden moesten ongeveer 10,3 % van hun koopkracht inleveren, voornamelijk door het gecombineerde effect van de hervormingen van het Statuut in 2004 en 2013, van de bezuinigingen in de salarisaanpassing en van de toepassing van de uitzonderingsclausule in 2020. Tijdens dezelfde periode steeg de koopkracht van de ambtenaren van de centrale overheden in de lidstaten met 0,9 %[19].

3.3. Het gezamenlijk indexcijfer

Het gezamenlijk indexcijfer meet veranderingen in de kosten van levensonderhoud voor EU-personeel in België en Luxemburg volgens de verdeling van het personeel dat in die lidstaten werkt, op basis van de geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen in het geval van België en de consumentenprijsindex in het geval van Luxemburg, overeenkomstig artikel 1 van bijlage XI bij het Statuut. Gezien de specifieke weging van de consumptie die wordt gebruikt om het gezamenlijk indexcijfer[20] te berekenen, kunnen er verschillen bestaan tussen de ontwikkeling van dat gezamenlijk indexcijfer en het ontwikkelingspatroon van de geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen voor België en de consumentenprijsindex voor Luxemburg[21] voor een bepaald jaar.

Bijlage 16 toont de tijdreeksen van het gezamenlijk indexcijfer (jaarlijkse stijging juni-juni ten opzichte van het vorige jaar), samen met informatie voor de geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen voor België en de consumentenprijsindex voor Luxemburg. Het gemiddelde gezamenlijk indexcijfer over de periode 2015-2021 bedraagt 101,4. De cumulatieve index voor de hele periode tot juni 2021 (basis juni 2014 = 100) bedraagt 110,6. Ter vergelijking: het gemiddelde van de geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen voor België bedraagt 101,6 en het cumulatieve totaal voor die periode 111,4. Het gemiddelde van de consumentenprijsindex voor Luxemburg bedroeg 101,2 en het cumulatieve totaal voor die periode 108,8.

Als gevolg van de invoering van het gezamenlijk indexcijfer bij de hervorming van het Statuut in 2014 zorgde het deel van de actualisering dat overeenstemde met de in Brussel en Luxemburg gemeten inflatie voor samenhang tussen de aan het EU-personeel betaalde aanpassingen en de in Brussel en Luxemburg gemeten inflatie. Uit bijlage 17 blijkt dat indien het internationale indexcijfer van Brussel als grondslag voor de actualisering van de

[18] Ontwerp van algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2022, COM(2021) 300.

[19] Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad betreffende de gegevens met betrekking tot de budgettaire gevolgen van de jaarlijkse actualisering 2021 van de bezoldigingen en pensioenen van de ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Unie en de daarop toegepaste aanpassingscoëfficiënten, COM(2021) 729.

[20] Vergeleken met de gewone weging van de consumptie die wordt gebruikt voor prijsstatistieken, is het voornaamste verschil voor de berekening van het gezamenlijk indexcijfer het gebruik van de weging voor huurgelden, waarin ook bezitters van een eigen woning zijn opgenomen (en niet alleen huurders).

[21] De getoonde waarden zijn de algemene berekende index; de berekeningen worden gedaan op detailniveau.

bezoldigingen was blijven dienen, zoals het geval was bij de vorige methode, de gecumuleerde inflatie gemeten over de referentieperiode vrijwel gelijk zou zijn geweest aan de op basis van het gezamenlijke indexcijfer berekende inflatie[22]. Het cumulatieve totaal voor het gezamenlijke indexcijfer is lager dan het Belgische geharmoniseerde indexcijfer en hoger dan de Luxemburgse consumentenprijsindex.

4. TOEPASSING VAN ARTIKEL 64 VAN HET STATUUT

4.1. Beginsel van gelijkheid van koopkracht tussen EU-personeelsleden — aanpassingscoëfficiënten

Met de aanpassingscoëfficiënt wordt het algemene beginsel van gelijke behandeling in de praktijk gebracht; in dit specifieke geval houdt dat in dat de koopkracht voor alle personeelsleden van de instellingen, organen en agentschappen van de EU, ongeacht hun standplaats, gelijkwaardig moet zijn. De tabellen en basissalarissen gelden voor alle EU-personeelsleden, maar daarop worden aanpassingscoëfficiënten toegepast voor standplaatsen buiten Brussel en Luxemburg, zodat de betreffende personeelsleden niet de nadelen van hogere kosten van levensonderhoud ondervinden of de voordelen van lagere kosten genieten[23].

De aanpassingscoëfficiënt is dus een procentuele aanpassing van het salaris om het (negatieve of positieve) verschil in de kosten van levensonderhoud in de verschillende standplaatsen te compenseren. Deze aanpassingscoëfficiënt wordt toegepast op basis van de volgende formule:

Bezoldiging in Brussel		**Aanpassings-coëfficiënt**		**Wisselkoers**		**Bezoldiging in standplaats**
(in euro)	X	(= economische pariteit / wisselkoers)	X	(= 1 voor eurolanden)	=	(in euro voor eurolanden)

Aanpassingscoëfficiënten worden minstens één keer per jaar geactualiseerd, per 1 juli[24].

Eurostat heeft de methode voor het berekenen van de aanpassingscoëfficiënten vastgesteld en verbetert deze geregeld in samenwerking met de nationale instituten voor de statistiek. Voor de verslagperiode zijn de volgende ontwikkelingen vermeldenswaardig:

---

[22] Opgemerkt zij dat tijdens de referentieperiode de inflatiepercentages voor alle samenstellende subindexcijfers historisch laag waren. Ook dient te worden opgemerkt dat de berekening is gebaseerd op een consumptiepatroon voor België alleen en enigszins andere resultaten kan opleveren indien gecombineerd met een specifiek consumptiepatroon voor Luxemburg.

[23] In de delegaties tewerkgestelde personeelsleden hebben overeenkomstig artikel 11 van bijlage X de mogelijkheid om hun bezoldiging in euro uitbetaald te krijgen, met de aanpassingscoëfficiënt die in Brussel van toepassing is.

[24] In het geval van een aanzienlijke wijziging van de kosten van levensonderhoud tussen juni en december kan per 1 januari een tussentijdse actualisering worden uitgevoerd.

- om de kosten voor gezondheidszorg en onderwijs (met inbegrip van eventueel schoolgeld) in de verschillende lidstaten met elkaar te vergelijken is een meer ontwikkelde methodologie ingevoerd;

- de gegevensvergaring is aangepast in de context van de brexit en van de gevolgen van de COVID-19-pandemie;

- steeds meer organisaties willen samenwerken met Eurostat[25] en de gegevens van Eurostat gebruiken voor verschillende doeleinden.

Bijlage 18 bevat de waarden van de aanpassingscoëfficiënten per afzonderlijke standplaats in de EU[26] voor de periode 2013-2021. Uit de tabel blijkt dat de aanpassingscoëfficiënten voor verschillende locaties in de loop der tijd verschillende paden hebben gevolgd. In 15 locaties deed zich tijdens de referentieperiode een daling voor, terwijl in 16 locaties een stijging viel op te tekenen.

Sinds de inwerkingtreding van de gewijzigde bijlage XI bij het Statuut geldt de in artikel 9 van bijlage XI ingevoerde nieuwe procedure voor de invoering en afschaffing van aanpassingscoëfficiënten buiten de hoofdstad[27]. Na de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Europese Unie wordt de in het Verenigd Koninkrijk toepasselijke aanpassingscoëfficiënt sinds 1 februari 2020 berekend volgens de methode die van toepassing is op derde landen[28].

[25] De onderzoeken naar gezinsbudget die worden uitgevoerd om de weging van consumptie te bepalen zijn volledig geharmoniseerd met de gecoördineerde organisaties (bv. de OESO, de Raad van Europa), en de Verenigde Naties hebben in 2015 besloten de Eurostat-gegevens over aanpassingscoëfficiënten te gebruiken voor de aanpassing van de salarissen van hun personeelsleden die in de EU werken (zoals Eurostat gegevens van de VN gebruikt voor veel locaties buiten de EU).

[26] Overeenkomstig de artikelen 12 en 13 van bijlage X bij het Statuut kunnen specifieke wegingen (aanpassingscoëfficiënten) ook van toepassing zijn op de bezoldiging van personeelsleden met standplaats buiten de EU. De geactualiseerde waarde van deze wegingen wordt gevoegd bij de door de Commissie goedgekeurde jaarlijkse verslagen over de gegevens met betrekking tot de begrotingsgevolgen van de actualiseringen. Eurostat heeft in samenwerking met de nationale instituten voor de statistiek een specifieke methodologie ontwikkeld.

[27] Deze procedure houdt in dat de Commissie een gedelegeerde handeling vaststelt na een formeel verzoek daartoe van de bevoegde instanties van de betrokken lidstaten, de administratie van een instelling van de Unie of de vertegenwoordigers van de ambtenaren van de Unie in een bepaalde standplaats. Voor het in Bonn tewerkgestelde personeel is het Duitse nationale bureau voor de statistiek in 2021 gestopt met het verstrekken van gegevens voor de berekening van deze aanpassingscoëfficiënt in Bonn. Bij gebreke van gegevens van het betrokken nationale bureau voor de statistiek, en gezien het zeer beperkte aantal betrokken personeelsleden, is de in Bonn toepasselijke aanpassingscoëfficiënt opgeschort en sinds 2021 vervangen door de in Duitsland toepasselijke aanpassingscoëfficiënt.

[28] PB C 211/8 van 25 juni 2020 en PB C 501 van 13 december 2021.

4.2. Problemen waar de Commissie in verband met het systeem van de aanpassingscoëfficiënt mee te maken heeft

4.2.1. Perceptie dat aanpassingscoëfficiënten de koopkracht en de aantrekkelijkheid van de EU als werkgever negatief beïnvloeden

Zoals in 2018 is vastgesteld in het tussentijds verslag van de Commissie over de uitvoering van bijlage XI[29], worden aanpassingscoëfficiënten vaak ten onrechte gezien als de oorzaak van de dalende koopkracht van het EU-personeel. De diensten van de Commissie krijgen van belanghebbenden, zoals personeelsleden, personeelsvertegenwoordigers en vertegenwoordigers van de gastlidstaten, vaak vragen over de rol van de aanpassingscoëfficiënten en de methode die voor de berekening ervan wordt gebruikt. De kwestie rijst met name in gevallen waarin voor de standplaats een aanpassingscoëfficiënt van minder dan 100 geldt, en in het bijzonder als deze ook nog eens naar beneden wordt herzien[30].

De aanpassingscoëfficiënten zijn alleen bedoeld om de gelijkwaardigheid tussen de koopkracht van personeelsleden in de verschillende lidstaten en die van de personeelsleden in Brussel te bewaren. Zij zijn niet bedoeld om de koopkracht op een bepaald niveau te houden. Aangezien de koopkracht van personeel in Brussel sinds 2004 daalde (zie punt 3.2.5) daalde de koopkracht van personeel in de andere standplaatsen in dezelfde verhouding. De aanpassingscoëfficiënten vormen dus slechts het middel waarmee de aanpassingen worden doorgevoerd op de standplaatsen buiten Brussel en Luxemburg.

De perceptie van de aanpassingscoëfficiënten blijft evenwel een probleem voor de aantrekkelijkheid van de EU als werkgever in sommige lidstaten. Een aantal EU-agentschappen in lidstaten waar een aanpassingscoëfficiënt van minder dan 100 geldt heeft bij de Commissie melding gemaakt van een duidelijk negatieve impact op hun vermogen om hooggekwalificeerd personeel aan te werven en te behouden en daarbij het geografisch evenwicht te respecteren. Ook agentschappen in lidstaten met hoge aanpassingscoëfficiënten hebben soortgelijke moeilijkheden gerapporteerd en daarbij gewezen op de daling van de nettokoopkracht van het EU-personeel die in veel standplaatsen is vastgesteld, ongeacht de toepasselijke aanpassingscoëfficiënt.

Daarom zorgt de Commissie ervoor dat bij elke actualisering van de aanpassingscoëfficiënten de andere instellingen uitvoerig worden geïnformeerd over de context van de actualisering en geeft zij nadere uitleg over de schommelingen van de verschillende aanpassingscoëfficiënten en de ontwikkeling van de koopkracht van het personeel.

4.2.2. Uitgaven buiten de standplaats te weinig in aanmerking genomen

Krachtens het Statuut zijn Eurostat en de nationale bureaus voor de statistiek verantwoordelijk voor de vaststelling van de statistische methode om de

[29] Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de toepassing van bijlage XI bij en artikel 66 bis van het Statuut, COM(2018) 830.

[30] Een regelmatig terugkerende vraag betreft het lokale bereik op basis waarvan de aanpassingscoëfficiënten worden berekend. De aanpassingscoëfficiënten worden berekend op basis van een vergelijking van de kosten van levensonderhoud in de hoofdsteden van de lidstaten, behalve wanneer voor sommige lidstaten lokale aanpassingscoëfficiënten worden berekend, in welk geval de lokale kosten in aanmerking worden genomen (zie in die zin zaak T-618/20, FZ/Commissie).

aanpassingscoëfficiënten te berekenen en voor de uitvoering ervan. De huidige methodologie, zoals ontwikkeld door Eurostat in samenwerking met de nationale instituten voor de statistiek, is gebaseerd op de aanname dat personeelsleden voornamelijk uitgaven doet in hun standplaats. Deze aanpak wordt nu geanalyseerd, aangezien het totale consumptiepatroon van personeelsleden ook uitgaven buiten hun standplaats omvat.

In dit verband zijn Eurostat en de nationale bureaus voor de statistiek het erover eens dat de onderzoeken naar gezinsbudget moeten worden geactualiseerd om het effect van de "uitgaven buiten de standplaats" op het consumptiepatroon van het uitgezonden EU-personeel te kwantificeren. Op basis daarvan zijn experimentele resultaten besproken door statistici van de Commissie en de lidstaten. Meer bepaald is Eurostat begonnen met het onderzoeken van betere manieren om de uitgavenpatronen van het personeel weer te geven door ook uitgaven die buiten de standplaats worden gedaan op te nemen. Bijlage 19 illustreert de resultaten van deze voorbereidende werkzaamheden, en met name het afvlakkingseffect dat voortvloeit uit het opnemen van "uitgaven buiten de standplaats" in de consumptiepatronen van het EU-personeel.

Als het gaat om de consumptiepatronen van het EU-personeel, is het systeem van aanpassingscoëfficiënten toegespitst op bilaterale vergelijkingen tussen Brussel en de standplaatsen, maar kan worden overwogen om ook rekening te houden met "uitgaven buiten de standplaats". Verwacht wordt dat het huidige experimentele werk van Eurostat inzake "uitgaven buiten de standplaats" de komende jaren verder zal worden uitgewerkt als statistische maatstaf en de toegepaste statistische methodologie verder zal ontwikkelen, in afwachting van consensus onder de statistici in de werkgroep over de artikelen 64 en 65 van het Statuut. Sommige van deze wijzigingen zouden binnen het huidige wettelijke kader kunnen worden doorgevoerd.

4.2.3. Kosten van levensonderhoud in Luxemburg

Bij de meest recente hervorming van het Statuut in 2014 hebben de medewetgevers vastgehouden aan de bestaande wetgevingsoplossing, die inhoudt dat op de bezoldigingen van personeel in Brussel en Luxemburg geen aanpassingscoëfficiënt wordt toegepast, gegeven de bijzondere rol van deze standplaatsen als voornaamste en oorspronkelijke zetels van de meeste instellingen. Tegelijk hebben zij wel besloten om rekening te houden met de inflatie in Luxemburg door het gezamenlijk indexcijfer in te voeren.

Bij het ontbreken van een aanpassingscoëfficiënt in Luxemburg volgens het Statuut worden door belanghebbenden en bepaalde personeelsvertegenwoordigers vraagtekens gezet. In dit verband heeft de Commissie naar aanleiding van haar tussentijdse verslag over bijlage XI[31] opdracht gegeven tot een studie over de kosten van levensonderhoud in Luxemburg om na te gaan of de in het Statuut vervatte wetgevingsoplossing nog steeds geschikt is. De Commissie heeft de uitvoering van deze studie toegewezen aan AIRINC.

Volgens AIRINC lagen de accommodatiekosten in Luxemburg (stad) in 2019 ongeveer 53 % hoger dan in Brussel. De achteruitgang van de koopkracht van de personeelsleden die in Luxemburg werken en wonen ten opzichte van hun collega's in Brussel is vooral toe te schrijven aan de huurprijzen.

[31] COM(2018) 830.

AIRNC concludeerde echter dat Luxemburg zich in een unieke situatie bevindt, aangezien duizenden personeelsleden van de Europese instellingen in de aangrenzende regio's wonen, waar de kosten van levensonderhoud aanzienlijk lager zijn dan in Brussel. Deze personeelsleden wonen echter nog steeds op zodanige afstand dat zij niet gehinderd worden in de uitoefening van hun werkzaamheden[32]. Als gevolg van deze geografische bijzonderheid in Luxemburg houdt de invoering van een aanpassingscoëfficiënt die wordt berekend op basis van de in Luxemburg waargenomen kosten mogelijk niet volledig rekening met de bijzonderheden van Luxemburg als standplaats van de EU[33].

Bovendien is van de 80 rubrieken die Eurostat gebruikt om de verschillen tussen de standplaatsen te vergelijken, huisvesting de rubriek waarin de kosten van levensonderhoud in Luxemburg duidelijk hoger zijn dan in Brussel[34].

Bovendien is het mogelijk dat sommige personeelsleden hun woning hebben gekocht in een periode waarin de huisvestingskosten in Luxemburg lager waren dan of vergelijkbaar waren met die in Brussel en dat zij een schommeling in de huizenprijzen hebben meegemaakt die hen onderscheidt van nieuwkomers/bestaande personeelsleden die voordien geen woning bezaten[35].

Daarom wordt ervan uitgegaan dat de invoering van een aanpassingscoëfficiënt in dit stadium wellicht niet zal bijdragen tot het waarborgen van de gelijkheid van de koopkracht onder het EU-personeel. Bovendien kan de invoering van een aanpassingscoëfficiënt die uitsluitend is gebaseerd op een divergerend prijsniveau of een divergerende prijsontwikkeling voor een afzonderlijke component instabiliteit introduceren indien het prijsniveau of de prijsontwikkeling van die afzonderlijke component in de toekomst niet langer divergerend is.

In dit verband beoordeelt de Commissie samen met andere betrokken instellingen maatregelen om de hoge huisvestingskosten waaraan een deel van het in Luxemburg wonende personeel wordt blootgesteld doeltreffend aan te pakken. Met dergelijke maatregelen kan worden ingespeeld op de specifieke situatie in Luxemburg, met name die van het EU-personeel dat in Luxemburg is tewerkgesteld maar woont in een buurland.

Een werkgroep van vertegenwoordigers van de administraties van EU-instellingen die personeel in Luxemburg hebben bespreekt momenteel mogelijkheden voor het aanpakken van de problemen van de meest kwetsbare personeelsleden die in Luxemburg werken en verblijven[36].

---

32 Dit vereiste is neergelegd in artikel 20 van het Statuut.

33 https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/study_on_the_cost_of_living_for_eu_staff_posted_in_luxembourg_-_final_report_v26-09-2019_0_0.pdf

34 Nu de EU een lange periode van historisch lage inflatie achter zich begint te laten en de economieën van Luxemburg en België blijven evolueren, lijken er verschillen te ontstaan voor bepaalde andere goederen en diensten, zoals gezondheidszorg, onderwijs, meubilair, alcoholische dranken en tabak.

35 Het is aannemelijk dat dit ook het geval is in andere standplaatsen, maar dan in veel beperktere mate als gevolg van het personeelsverloop.

36 Een sociale maatregel zou kunnen worden aangenomen op grond van artikel 1, punt e), van het Statuut en zou beperkt blijven tot de laagste rangen van het personeel, waarbij naar behoren rekening zou worden gehouden met hun individuele situatie.

Parallel daaraan bekijkt de Commissie methodologische ontwikkelingen met betrekking tot "uitgaven buiten de standplaats", die als extra element zouden kunnen dienen bij het overwegen van de invoering van een aanpassingscoëfficiënt voor Luxemburg.

Een evaluatie van de gevolgen van de gerichte sociale maatregel op de aantrekkelijkheid van Luxemburg als standplaats moet, samen met het statistische werk inzake de "uitgaven buiten de standplaats", deel uitmaken van het beraad over een eventuele aanpassing van het huidige rechtskader met het oog op de versterking van de gelijkheid van koopkracht van het EU-personeel.

5. CONCLUSIE

Artikel 15, lid 3, van bijlage XI bij het Statuut bepaalt dat de methode en artikel 66 bis van het Statuut ook na 2023 van toepassing blijven zolang het Europees Parlement en de Raad geen verordening op basis van een Commissievoorstel hebben vastgesteld.

De Commissie ziet sinds 2014 dat algemene vergelijkende onderzoeken van EPSO niet overal evenveel kandidaten aantrekken, wat heeft geleid tot geografische onevenwichtigheden onder het personeel van de Commissie. In dezelfde periode lag de ontwikkeling van de bezoldigingen van het EU-personeel (+3,4) maar half zo hoog als de ontwikkeling van de koopkracht van de salarissen van de nationale ambtenaren van de centrale overheidsdiensten (+6,5).

Tegelijkertijd heeft de automatische methode van bijlage XI bij het Statuut:

- ervoor gezorgd dat de uit het verleden bekende interinstitutionele spanningen en rechtszaken terzijde konden worden geschoven, terwijl het Europees Parlement en de Raad via de door de Commissie uitgebrachte jaarverslagen voortdurend op de hoogte worden gehouden;

- haar doeltreffendheid bewezen, onder meer in 2020, toen de automatische toepassing van de uitzonderingsclausule salarisverhogingen in tijden van economische neergang beperkte en nettobesparingen voor de EU-begroting opleverde;

- geresulteerd in gematigde salarisstijgingen en — sinds 2015 — voorkomen dat het EU-personeel nog meer aan koopkracht inboette door te zorgen voor een cumulatieve jaarlijkse actualisering (114,3) die dicht bij de door het gezamenlijk indexcijfer in Brussel en Luxemburg gemeten cumulatieve jaarlijkse inflatie (110,6) ligt;

- geresulteerd in een daling van de koopkracht van het EU-personeel met 0,2 % in 2021;

- ervoor gezorgd dat het EU-personeel kon blijven bijdragen aan de consolidatie van de overheidsfinanciën in de Unie door het opnieuw invoeren van een solidariteitsheffing tegen een verhoogd tarief;

- stand gehouden bij de juridische toetsing door de Europese rechterlijke instanties van de weinige individuele zaken die ertegen werden aangespannen, en

daarnaast sociale spanningen voorkomen, aangezien er in die periode geen grote stakingen in de instellingen hebben plaatsgevonden.

Daarom acht de Commissie het in dit stadium noodzakelijk om mogelijke methodologische verbeteringen van het systeem van aanpassingscoëfficiënten verder te evalueren en na te gaan of het mogelijk is om de steekproef van lidstaten die voor de berekening van de globale specifieke indicator wordt gebruikt uit te breiden alvorens een voorstel tot wijziging van bijlage XI bij het Statuut in te dienen.

Bijgevolg zal de Commissie overeenkomstig artikel 15, lid 3, van bijlage XI bij het Statuut ook na 2023 uitgaan van de voorlopige toepassing van de huidige methode en tegelijkertijd jaarlijks verslag blijven uitbrengen aan het Europees Parlement en de Raad over de gevolgen van de bezoldigingen en pensioenen voor de begroting.

BIJLAGEN

Bijlage 1: vergelijkende onderzoeken van het EPSO voor niet-taalkundige AD (alle profielen) per publicatiejaar

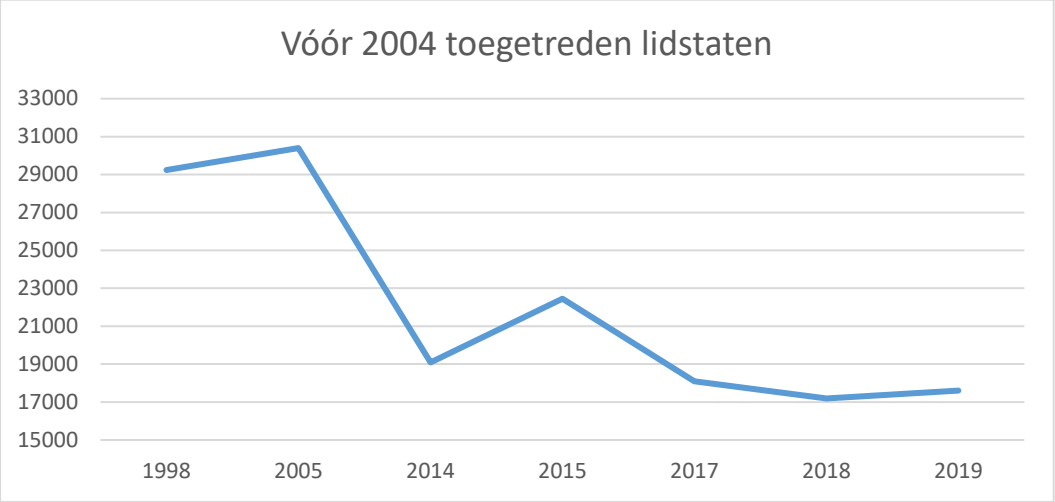
AD	Gezochte geslaagde kandidaten	Geleverde geslaagde kandidaten	Ingevulde behoefte
2013	474	457	96 %
2014	340	359	106 %
2015	375	383	102 %
2016	351	361	103 %
2017	290	313	108 %
2018	423	435	103 %
2019	585	591	101 %

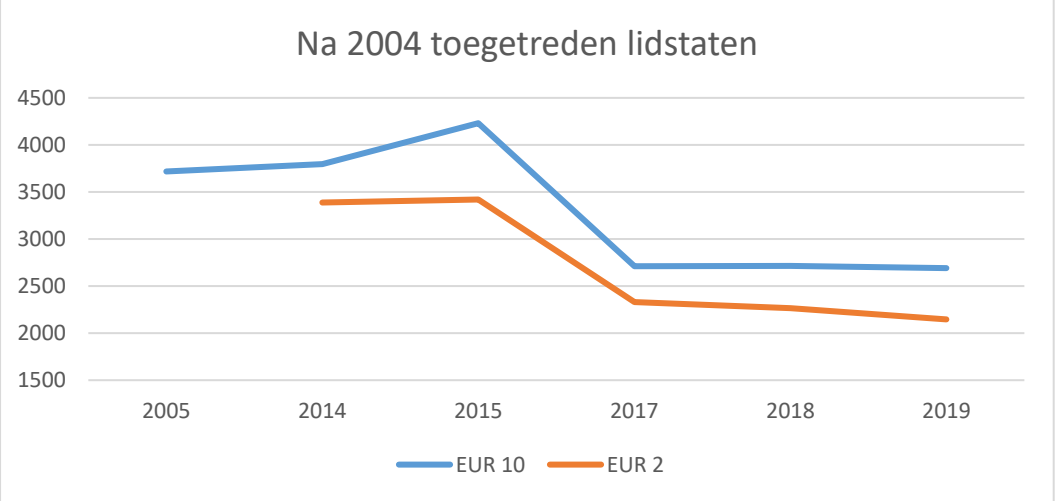
Bijlage 2: Aantal deelnemers aan algemene vergelijkende onderzoeken voor AD-niveau (bron: EPSO)

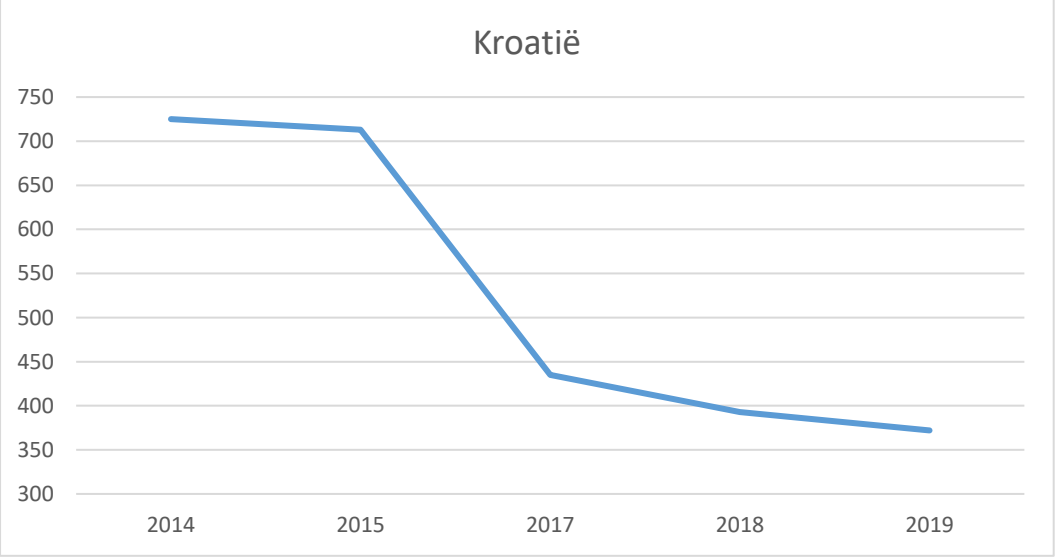
	1998	september 2005	*maart 2010*	maart 2014	maart 2015	maart 2017	maart 2018	maart 2019	Gem. 2017-2019 vs. gem. 1998-2005	Gem. 2014-2015 vs. gem. 1998-2005	Gem. 2017-2019 vs. gem. 2014-2015
AT	755	1162	*259*	397	453	376	471	373	**-58 %**	**-56 %**	**-4 %**
BE	2735	3905	*1745*	2036	2111	1635	1537	1423	**-54 %**	**-38 %**	**-26 %**
DK	531	1179	*130*	273	233	153	161	169	**-81 %**	**-70 %**	**-36 %**
FI	795	538	*298*	258	265	304	223	330	**-57 %**	**-61 %**	**9 %**
FR	3647	4745	*1696*	2015	2176	1668	1643	1623	**-61 %**	**-50 %**	**-22 %**
DE	2836	3573	*1418*	1947	2115	1473	1521	1464	**-54 %**	**-37 %**	**-27 %**
EL	1075	873	*1381*	1812	2146	2533	2164	1844	**124 %**	**103 %**	**10 %**
IE	425	279	*153*	182	172	167	176	191	**-49 %**	**-50 %**	**1 %**
IT	8918	7212	*3676*	4608	6982	5071	4712	5331	**-38 %**	**-28 %**	**-13 %**
LU	106	92	*33*	42	70	56	54	67	**-40 %**	**-43 %**	**5 %**
NL	662	750	*252*	584	530	602	642	622	**-12 %**	**-21 %**	**12 %**
PT	1098	1746	*556*	1083	1133	736	629	595	**-54 %**	**-22 %**	**-41 %**
ES	4335	3397	*1786*	3602	3818	3108	3050	3356	**-18 %**	**-4 %**	**-15 %**
SE	1314	943	*276*	248	253	221	208	211	**-81 %**	**-78 %**	**-15 %**
14 EUR	**29232**	**30394**	***13659***	**19087**	**22457**	**18103**	**17191**	**17599**	**-41 %**	**-30 %**	**-15 %**
CY		189	*84*	117	157	123	143	143			**0 %**
CZ		420	*319*	283	348	214	235	404			**-10 %**
EE		105	*140*	234	279	111	92	91			**-62 %**
HU		667	*572*	747	673	459	442	380			**-40 %**
LV		145	*247*	193	197	128	146	118			**-33 %**
LT		342	*447*	377	468	290	302	267			**-32 %**
MT		174	*79*	91	100	70	78	74			**-23 %**
PL		1097	*1086*	1146	1300	855	838	778			**-33 %**
SK		378	*454*	370	391	259	243	274			**-32 %**
SI		201	*209*	237	318	201	196	162			**-33 %**
10 EUR	**29232**	**3718**	***3637***	**3795**	**4231**	**2710**	**2715**	**2691**			**-33 %**
BG			*1078*	1065	1142	773	734	656			**-35 %**
RO			*2332*	2323	2278	1558	1530	1490			**-34 %**
2 EUR			***3410***	**3388**	**3420**	**2331**	**2264**	**2146**			**-34 %**
HR				725	713	435	393	372			**-44 %**

Het vergelijkend onderzoek van maart 2010 werd door bijzondere omstandigheden beïnvloed en vond pas in 2013 plaats. Daarom wordt het niet in aanmerking genomen voor vergelijkingsdoeleinden

Bijlage 3: Aantal deelnemers aan algemene vergelijkende onderzoeken voor administrateurs (per cluster)

Bijlage 4: Kandidaten voor vergelijkende onderzoeken van de EU op nationaliteit

Vergelijkende onderzoeken 2013-2019	Kandidaturen (aantal)	Kandidaturen per miljoen inwoners	Kandidaturen (aandeel)	Bevolking (aandeel)	Richtcijfer	Kandidaturen vs. bevolking	Kandidaturen vs. richtcijfer
EL	19847	1851	8,7 %	2,4 %	3,1 %	362 %	281 %
CY	1278	1459	0,6 %	0,2 %	0,8 %	286 %	72 %
BE	16314	1423	7,1 %	2,6 %	3,1 %	279 %	229 %
MT	676	1370	0,3 %	0,1 %	0,6 %	268 %	46 %
BG	8722	1246	3,8 %	1,6 %	2,4 %	244 %	158 %
LT	3235	1158	1,4 %	0,6 %	1,5 %	227 %	95 %
HR	4185	1027	1,8 %	0,9 %	1,6 %	201 %	116 %
EE	1304	984	0,6 %	0,3 %	0,8 %	193 %	71 %
RO	18236	940	8,0 %	4,3 %	4,5 %	184 %	177 %
SI	1927	926	0,8 %	0,5 %	1,0 %	181 %	88 %
LU	524	856	0,2 %	0,1 %	0,8 %	168 %	31 %
LV	1577	821	0,7 %	0,4 %	1,0 %	161 %	72 %
PT	8397	817	3,7 %	2,3 %	3,1 %	160 %	120 %
IT	47460	777	20,8 %	13,6 %	11,2 %	152 %	186 %
ES	29352	625	12,8 %	10,5 %	8,9 %	122 %	144 %
SK	2963	544	1,3 %	1,2 %	1,8 %	106 %	73 %
HU	4862	498	2,1 %	2,2 %	3,0 %	97 %	71 %
FI	2402	436	1,1 %	1,2 %	1,8 %	85 %	59 %
AT	3296	373	1,4 %	2,0 %	2,6 %	73 %	56 %
IE	1656	338	0,7 %	1,1 %	1,6 %	66 %	45 %
FR	17009	254	7,4 %	15,0 %	11,6 %	50 %	64 %
DK	1459	252	0,6 %	1,3 %	1,8 %	49 %	36 %
NL	4338	249	1,9 %	3,9 %	3,9 %	49 %	49 %
CZ	2539	241	1,1 %	2,4 %	3,1 %	47 %	36 %
PL	9025	238	3,9 %	8,5 %	8,2 %	47 %	48 %
SE	1880	184	0,8 %	2,3 %	2,7 %	36 %	30 %
DE	14057	169	6,2 %	18,5 %	13,8 %	33 %	45 %

Bijlage 5: Correlatie tussen de aantrekkelijkheid van EU-instellingen en verschillende macro-economische en sociaaleconomische factoren, waaronder bezoldiging

De correlatiecoëfficiënt is een maat voor de lineaire correlatie tussen twee datareeksen. Dit is de verhouding tussen de covariantie van twee variabelen en het product van hun standaardafwijkingen; de correlatiecoëfficiënt is dus in wezen een genormaliseerde meting van de covariantie, zodat het resultaat altijd een waarde tussen -1 en 1 heeft. Elk cijfer tussen -0,7 en -1 of tussen 0,7 en 1 wordt — in het kader van dit verslag — beschouwd als kenmerkend voor een sterke correlatie.

Van de in de analyse opgenomen lidstaten zijn er enkele uitgesloten omdat hun opneming de statistische deugdelijkheid van de correlaties in gevaar zou hebben gebracht, en wel om de onderstaande redenen. België is uitgesloten omdat de oververtegenwoordiging van Belgische burgers bij de EPSO-kandidaten verband houdt met de status van Brussel als zetel van verschillende EU-instellingen. Cyprus, Luxemburg en Malta zijn uitgesloten omdat een analyse van hun aandeel kandidaten voor vergelijkende onderzoeken van de EU ten opzichte van hun nationale bevolking niet statistisch verantwoord is gezien het geringe aantal inwoners. Hongarije, Slowakije en Finland zijn uitgesloten omdat hun niveau van deelname (vergeleken met het percentage van de EU-bevolking) tussen de 80 % en de 120 % ligt, gemeten over een periode van zeven jaar, en dus dicht bij het streefcijfer.

Bijlage 5.1: Correlatie tussen nettolonen en het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU — Eurostat-databank

De gegevens over het nettojaarloon in de lidstaten, d.w.z. het loon na belastingen, komen uit de Eurostat-databank en staan voor het brutoloon waarvan de inkomstenbelastingen en sociale bijdragen zijn afgetrokken en waaraan de gezinstoelagen zijn toegevoegd. In de analyse wordt gekeken naar de jaarlijkse netto-inkomens in 2019 in de lidstaten. Het nettoloon wordt berekend aan de hand van vier enquêtes die zowel in de particuliere als in de publieke sector worden gehouden. Om het effect van de verschillen in prijsniveaus tussen de lidstaten te elimineren, zijn koopkrachtpariteiten gebruikt om de lonen uit te drukken in koopkrachtstandaarden, overeenkomstig de standaardmethode van Eurostat. Aangezien de Europese instellingen ernaar streven om zowel alleenstaande kandidaten als kandidaten met een gezin aan te trekken, zijn twee verschillende datasets die twee verschillende situaties weerspiegelen, in aanmerking genomen: een alleenstaande zonder kinderen die 167 % van een gemiddelde werknemer verdient, en een echtpaar van tweeverdieners, met twee kinderen, die beiden 100 % van het gemiddelde loon van een werknemer verdienen.

Lidstaten	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Aandeel kandidaten vs. aandeel bevolking	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %

Oondervertegenwoordigd = -1 **Oververtegenwoordigd = 1**	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1
Netto-inkomen in 2019 voor een alleenstaande zonder kinderen die 167 % van het gemiddelde inkomen (in KKS) verdient. BG = 1	1	1,33	2,12	2,40	1,36	2,03	1,46	1,81	2,00	1,09	1,64	1,02	1,20	2,49	2,30	1,48	1,28	1,15	1,26	1,98
Correlatie	-0,76																			
Netto-inkomen in 2019 voor een echtpaar, met twee kinderen, die beiden 100 % van het gemiddelde inkomen (in KKS) verdienen. BG = 1	1	1,48	2,43	2,80	1,54	2,44	1,76	1,99	2,29	1,29	1,93	1,12	1,32	2,99	2,79	1,69	1,46	1,18	1,44	2,41
Correlatie	-0,76																			

Bijlage 5.2: Correlatie tussen netto-inkomens in de lidstaten met de hoogste en laagste lonen en het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU — Eurostat-databank

Indien de analyse beperkt blijft tot de lidstaten met de hoogste en laagste lonen, is er een bijna perfecte correlatie tussen het niveau van deelname aan de vergelijkende onderzoeken van de EU en het niveau van de netto-inkomens. Dit geldt met name voor Duitsland, Frankrijk, Nederland, Oostenrijk, Denemarken, Ierland, Zweden, Portugal, Slovenië, Litouwen, Roemenië, Kroatië, Letland en Bulgarije. Voor lidstaten met een gemiddeld inkomen zijn de resultaten echter genuanceerder en moet ook rekening worden gehouden met andere sociaaleconomische factoren.

Lidstaten	**BG**	**DK**	**DE**	**IE**	**FR**	**HR**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Aandeel kandidaten vs. aandeel bevolking	244 %	49 %	33 %	66 %	50 %	201 %	161 %	227 %	49 %	73 %	160 %	184 %	181 %	36 %

Ondervertegenwoordigd = -1 **Oververtegenwoordigd = 1**	1	-1	-1	-1	-1	1	1	1	-1	-1	1	1	1	-1
Netto-inkomen in 2019 voor een alleenstaande zonder kinderen die 167 % van het gemiddelde inkomen (in KKS) verdient. BG = 1	1	2,12	2,40	2,03	2,00	1,09	1,02	1,20	2,49	2,30	1,28	1,15	1,26	1,98
Correlatie	-0,96													
Netto-inkomen in 2019 voor een echtpaar, met twee kinderen, die beiden 100 % van het gemiddelde inkomen (in KKS) verdienen. BG = 1	1	2,43	2,80	2,44	2,29	1,29	1,12	1,32	2,99	2,79	1,46	1,18	1,44	2,41
Correlatie	-0,96													

Bijlage 5.3: Correlatie tussen werkloosheidscijfers en het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU — Eurostat-databank

In deze bijlage wordt nagegaan of de economische situatie in de lidstaten tot op zekere hoogte bepalend is voor de bereidheid om in het buitenland en voor de Europese instellingen te werken. Een macro-economische indicator die van invloed kan zijn op deze keuze is het werkloosheidscijfer, dat eveneens door Eurostat wordt verstrekt. Om aan te sluiten bij de demografische gegevens van de EPSO-kandidaten, zijn alleen werklozen tussen 25 en 49 jaar in het tweede kwartaal van 2019 opgenomen in de analyse.

Lidstaten	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Aandeel kandidaten vs. aandeel bevolking	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Ondervertegenwoordigd = -1	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1

Oververtegenwoordigd = 1																			
Werkloosheidsgraad	4,3 %	1,8 %	4,8 %	3,2 %	4,0 %	4,2 %	17,6 %	12,7 %	7,5 %	6,9 %	10,5 %	6,1 %	6,0 %	2,5 %	4,5 %	2,9 %	5,3 %	3,2 %	3,9 %	5,3 %
Correlatie	0,43																		

Bijlage 5.4: Correlatie tussen de perceptie van de nationale werkgelegenheidssituatie en het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU — Eurobarometer 2019)

Van de meer dan 200 vragen in de Eurobarometer[37] heeft er één betrekking op het oordeel van de burgers over de werkgelegenheidssituatie in hun land.

Lidstaten	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Aandeel kandidaten vs. aandeel bevolking	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Oververtegenwoordigd = -1 **Oververtegenwoordigd = 1**	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1
Percentage van de bevolking dat vindt dat de werkgelegenheidssituatie in hun land goed is	28 %	80 %	90 %	73 %	60 %	65 %	7 %	13 %	22 %	24 %	14 %	37 %	45 %	85 %	66 %	65 %	38 %	38 %	45 %	65 %
Correlatie	-0,73																			

[37] De Eurobarometer is een reeks enquêtes die door de EU-instellingen worden gebruikt om de publieke opinie over diverse onderwerpen te volgen. In het kader van dit verslag zijn gegevens gebruikt van de standaard Eurobarometer 92 die eind 2019 in alle EU-lidstaten is uitgevoerd.

Bijlage 5.5: Correlatie tussen de perceptie van de EU en het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU — Eurobarometer 2019

Veel vragen in de Eurobarometer gaan over het beeld dat de burgers hebben van de Europese Unie als geheel en van de EU-instellingen in het bijzonder. Hoewel de EPSO-kandidaten niet noodzakelijkerwijs representatief voor de EU-burgers zijn (met name wat de leeftijdsgroepen betreft), kan worden gesteld dat burgers in lidstaten die het Europese project het meest onderschrijven meer geneigd zijn om zich kandidaat te stellen voor vergelijkende onderzoeken van de EU.

Lidstaten	**BG**	**CZ**	**DK**	**DE**	**EE**	**IE**	**EL**	**ES**	**FR**	**HR**	**IT**	**LV**	**LT**	**NL**	**AT**	**PL**	**PT**	**RO**	**SI**	**SE**
Aandeel kandidaten vs. aandeel bevolking	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Ondervertegenwoordigd = -1 **Oververtegenwoordigd = 1**	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1
Percentage van de bevolking dat een positief beeld van de EU heeft	61 %	31 %	55 %	50 %	49 %	63 %	31 %	39 %	36 %	41 %	33 %	42 %	50 %	43 %	38 %	50 %	59 %	52 %	44 %	50 %
Correlatie	-0,04																			

Bijlage 5.6: Correlatie tussen persoonlijke financiële vooruitzichten en het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU — Eurobarometer 2019

In de Eurobarometer worden burgers gevraagd naar hun verwachtingen met betrekking tot de financiële situatie van hun huishouden in het komende jaar. De verwachtingen over de persoonlijke financiële situatie zijn afhankelijk van de algemene werkgelegenheidsvooruitzichten, alsook van persoonlijke overwegingen met betrekking tot het verwachte salaris, de stabiliteit van de baan enz.

Lidstaten	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	LV	LT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SE
Aandeel kandidaten vs. aandeel bevolking	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Ondervertegenwoordigd = -1 **Oververtegenwoordigd = 1**	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1
Percentage van de bevolking dat denkt dat de eigen financiële situatie in de komende 12 maanden zal verbeteren	26 %	24 %	21 %	17 %	31 %	18 %	23 %	20 %	24 %	29 %	23 %	31 %	25 %	15 %	16 %	23 %	27 %	31 %	20 %	27 %
Correlatie	-0,56																			

Bijlage 5.7: Correlatie tussen de “Better Life Index” van de OESO en het niveau van deelname aan vergelijkende onderzoeken van de EU — OESO

De “Better Life Index” van de OESO bestaat uit een reeks statistieken die bedoeld zijn om het welzijn in verschillende landen te vergelijken. Welzijn omvat materiële levensomstandigheden, huisvestingsomstandigheden, werkgelegenheid, onderwijs enz. Met het oog op de vergelijkbaarheid is in het kader van dit verslag gekozen voor de indicator algemene tevredenheid.

Lidstaten	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	LV	LT	NL	AT	PL	PT	RO	SI	SE
Aandeel kandidaten vs. aandeel bevolking	244 %	47 %	49 %	33 %	193 %	66 %	362 %	122 %	50 %	201 %	152 %	161 %	227 %	49 %	73 %	47 %	160 %	184 %	181 %	36 %
Ondervertegenwoordigd = -1 **Oververtegenwoordigd = 1**	1	-1	-1	-1	1	-1	1	1	-1	1	1	1	1	-1	-1	-1	1	1	1	-1

“Better Life Index” van de OESO		6,7	7,6	7,0	5,7	7,0	5,4	6,3	6,5		6,0	5,9	5,9	7,4	7,1	6,1	5,4		5,9	7,3
Correlatie	-0,84																			

Bijlage 6: Ontwikkeling van de steekproef van lidstaten en hun respectieve gewicht (2014 = 100)

	BE	DE	ES	FR	IT	LU	NL	AT	PL	SE	UK	EU 11
2014	**2,6**	**19,6**	**8,2**	**14,1**	**11,8**	**0,3**	**4,5**	**2,2**	**5,0**	**2,4**	**13,8**	**84,5**
2015	**2,6**	**19,9**	**8,2**	**13,9**	**11,5**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,1**	**2,4**	**14,0**	**84,4**
2016	**2,6**	**19,7**	**8,2**	**13,8**	**11,3**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,2**	**2,4**	**14,0**	**84,0**
2017	**2,6**	**19,9**	**8,3**	**13,7**	**11,5**	**0,3**	**4,2**	**2,2**	**5,1**	**2,4**	**13,8**	**84,0**
2018	**2,6**	**19,9**	**8,3**	**13,5**	**11,4**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,2**	**2,4**	**13,7**	**83,8**
2019	**2,6**	**19,8**	**8,2**	**13,5**	**11,3**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,3**	**2,4**	**13,6**	**83,5**
2020	**2,6**	**19,4**	**8,2**	**13,8**	**11,1**	**0,3**	**4,3**	**2,2**	**5,4**	**2,4**	**13,5**	**83,2**
2021	**3,0**	**22,5**	**9,1**	**15,7**	**12,4**	**0,4**	**5,2**	**2,5**	**6,5**	**2,8**		**80,1**

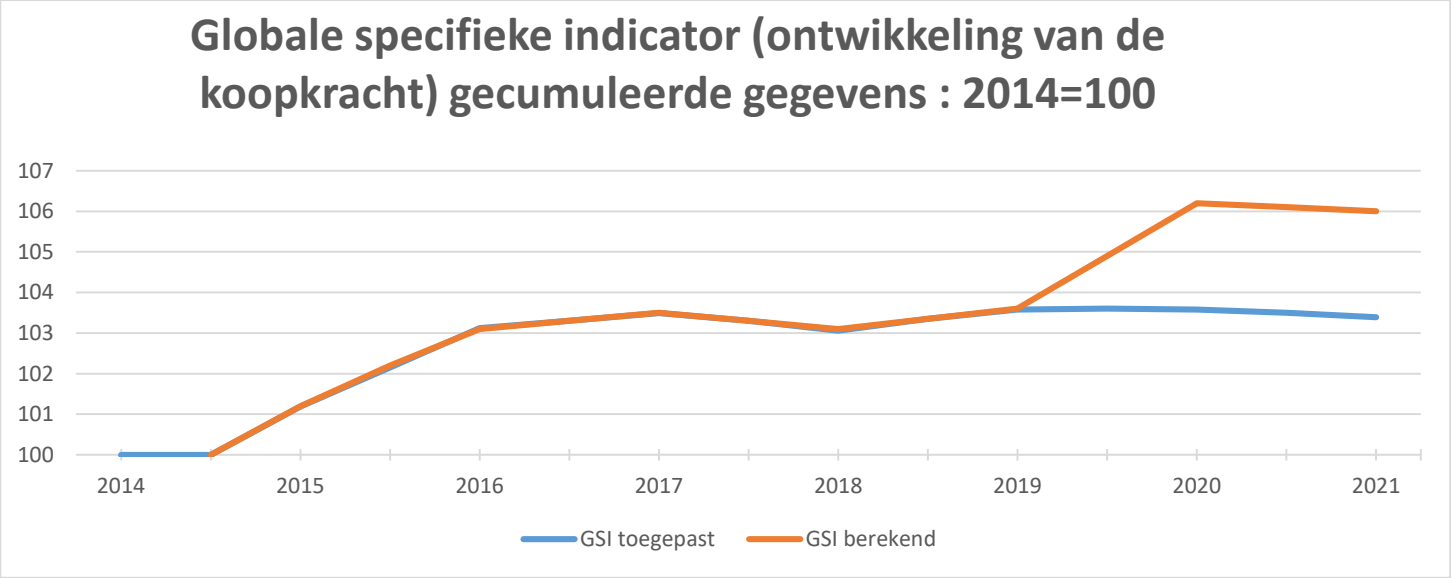
Bijlage 7: Jaarlijkse specifieke indicatoren van lidstaten uit de steekproef (2014 = 100)

	[1] BE	[2] DE	[3] ES	[4] FR	[5] IT	[6] LU	[7] NL	[8] AT	[9] PL	[10] SE	[11] UK
2015	**99,6**	**102,9**	**101,2**	**100,3**	**100,4**	**101,2**	**100,7**	**100,7**	**101,7**	**101,9**	**100,5**
2016	**101,2**	**100,8**	**105,9**	**100,1**	**100,2**	**99,2**	**106,2**	**104,3**	**107,7**	**102,9**	**100,6**
2017	**100,5**	**102,2**	**99,3**	**101,5**	**99,5**	**102,3**	**97,5**	**99,1**	**101,7**	**98,6**	**98,8**
2018	**99,2**	**100,7**	**96,8**	**97,6**	**102,4**	**98,6**	**101,3**	**99,6**	**99,2**	**100,6**	**98,7**
2019	**102,1**	**101,3**	**102,3**	**99,1**	**99,5**	**101,5**	**100,8**	**100,9**	**98,5**	**102,2**	**100,6**
2020	**101,6**	**101,5**	**102,5**	**100,1**	**104,3**	**102,2**	**102,3**	**105,7**	**107,2**	**101,2**	**103,2**
2021	**97,7**	**100,1**	**99,5**	**99,2**	**98,7**	**96,7**	**100,2**	**99,1**	**103,8**	**100,0**	**:**
Eenvoudig gemiddelde	**100,3**	**101,4**	**101,1**	**99,7**	**100,7**	**100,2**	**101,3**	**101,3**	**102,8**	**101,1**	**100,4**

Bijlage 8: Cumulatieve jaarlijkse specifieke indicatoren van lidstaten uit de steekproef (2014 = 100)

	[1] BE	[2] DE	[3] ES	[4] FR	[5] IT	[6] LU	[7] NL	[8] AT	[9] PL	[10] SE	[11] UK
2015	**99,6**	**102,9**	**101,2**	**100,3**	**100,4**	**101,2**	**100,7**	**100,7**	**101,7**	**101,9**	**100,5**
2016	**100,8**	**103,7**	**107,2**	**100,4**	**100,6**	**100,4**	**106,9**	**105,0**	**109,5**	**104,9**	**101,1**
2017	**101,3**	**106,0**	**106,4**	**101,9**	**100,1**	**102,7**	**104,2**	**104,1**	**111,4**	**103,4**	**99,9**
2018	**100,5**	**106,7**	**103,0**	**99,5**	**102,5**	**101,3**	**105,6**	**103,7**	**110,5**	**104,0**	**98,6**
2019	**102,6**	**108,1**	**105,4**	**98,6**	**102,0**	**102,8**	**106,4**	**104,6**	**108,8**	**106,3**	**99,2**
2020	**104,2**	**109,7**	**108,0**	**98,7**	**106,4**	**105,1**	**108,8**	**110,6**	**116,6**	**107,6**	**102,4**
2021	**101,8**	**109,8**	**107,5**	**97,9**	**105,0**	**101,6**	**109,0**	**109,6**	**121,0**	**107,6**	**:**

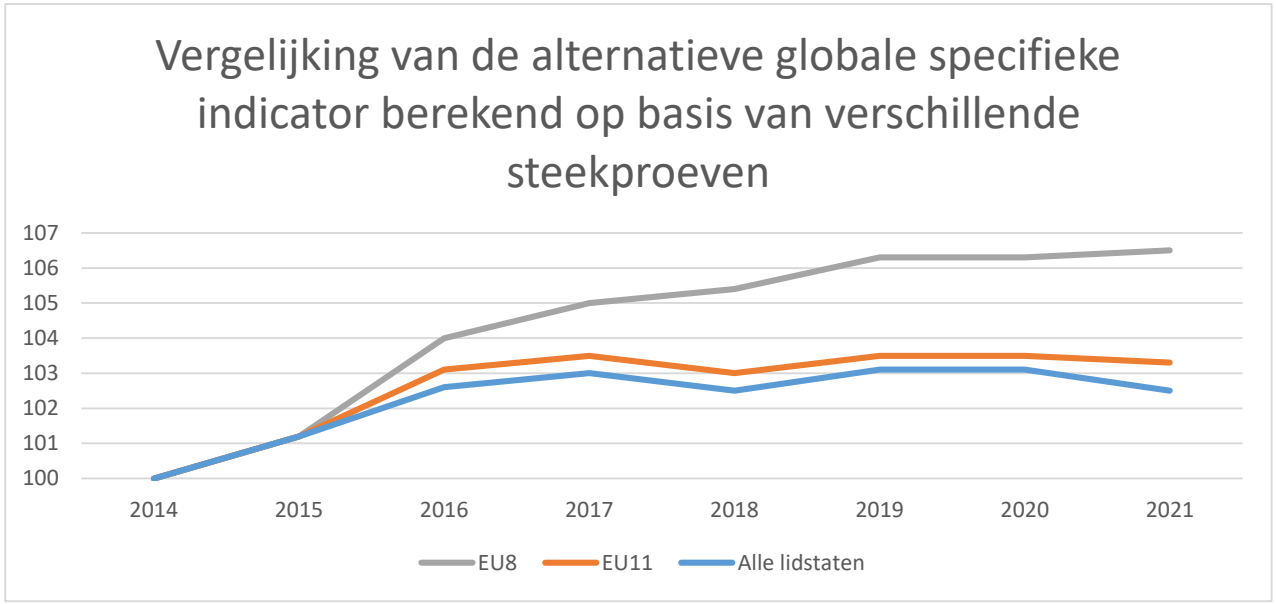
Bijlage 9: Berekende en toegepaste globale specifieke indicator

Bijlage 10: Globale specifieke indicator, gezamenlijk indexcijfer en jaarlijkse actualisering (2014 = 100)

	GSI	Cumulatief 2014 = 100	Gezamenlijk indexcijfer	Cumulatief 2014 = 100	Jaarlijkse actualisering	Cumulatief 2014 = 100
2015	101,2	101,2	101,2	101,2	102,4	102,4
2016	101,9	103,1	101,4	102,6	103,3	105,8
2017	100,4	103,5	101,1	103,7	101,5	107,4
2018	99,6	103,1	102,1	105,9	101,7	109,2
2019	100,5	103,6	101,5	107,5	102,0	111,4
2020	102,5	103,6	100,7	108,3	100,7	112,2
2021	99,8	103,4	102,1	110,6	101,9	114,3

Bijlage 11: Vergelijking van alternatieve globale specifieke indicator berekend op basis van verschillende steekproeven

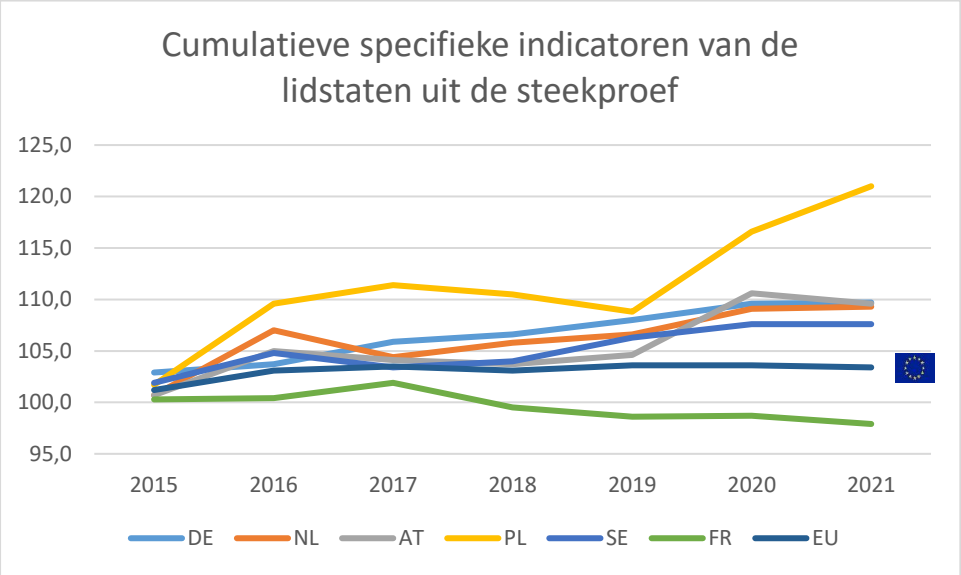
Bijlage 12: Jaarlijkse specifieke indicatoren van alle lidstaten (2014 = 100)

	[1] BE	[2] BG	[3] CZ	[4] DK	[5] DE	[6] EE	[7] IE	[8] EL	[9] ES	[10] FR	[11] HR	[12] IT	[13] CY	[14] LV	[15] LT	[16] LU	[17] HU	[18] MT	[19] NL	[20] AT	[21] PL	[22] PT	[23] RO	[24] SI	[25] SK	[26] FI	[27] SE	[28] UK
2015	99,6	101,8	101,2	99,7	102,9	105,4	100,9	101,1	101,2	100,3	99,9	100,4	102,1	108,8	102,4	101,2	100,6	101,1	100,7	100,7	101,7	96,7	104,7	100,8	101,0	100,0	101,9	100,5
2016	101,2	105,9	134,9	100,7	100,8	113,3	103,6	100,0	105,9	100,1	102,3	100,2	102,0	106,3	102,7	99,2	101,9	101,8	106,2	104,3	107,7	101,9	111,9	101,9	108,5	100,3	102,9	100,6
2017	100,5	102,5	106,9	101,0	102,2	98,7	103,7	99,1	99,3	101,5	102,4	99,5	100,3	95,0	99,3	102,3	109,1	101,1	97,5	99,1	101,7	101,0	111,0	100,5	109,2	99,1	98,6	98,8
2018	99,2	117,3	110,7	102,0	100,7	100,5	102,7	98,9	96,8	97,6	108,7	102,4	100,0	103,7	100,2	98,6	100,5	102,2	101,3	99,6	99,2	99,2	109,2	98,6	113,5	99,9	100,6	98,7
2019	102,1	104,3	97,9	100,5	101,3	108,5	99,9	100,1	102,3	99,1	102,5	99,5	101,2	100,7	113,6	101,5	97,4	100,9	100,8	100,9	98,5	99,8	108,3	102,0	112,3	102,7	102,2	100,6
2020	101,6	104,7	99,5	101,7	101,5	102,1	102,2	102,9	102,5	100,1	104,7	104,3	103,2	104,1	107,3	102,2	102,1	102,0	102,3	105,7	107,2	100,2	98,1	105,4	115,0	101,1	101,2	103,2
2021	97,7	110,4	106,2	99,6	100,1	112,5	100,3	99,4	99,5	99,2	102,3	98,7	99,3	100,8	100,7	96,7	101,7	105,0	100,2	99,1	103,8	101,2	98,1	98,9	106,2	100,6	100,0	:

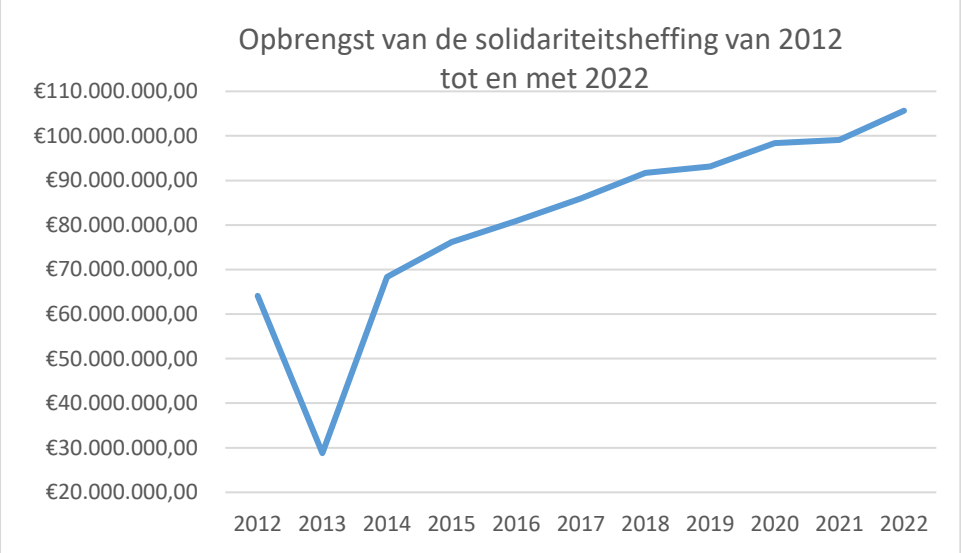
Bijlage 13: Cumulatieve jaarlijkse specifieke indicatoren van alle lidstaten (2014 = 100)

	[1] BE	[2] BG	[3] CZ	[4] DK	[5] DE	[6] EE	[7] IE	[8] EL	[9] ES	[10] FR	[11] HR	[12] IT	[13] CY	[14] LV	[15] LT	[16] LU	[17] HU	[18] MT	[19] NL	[20] AT	[21] PL	[22] PT	[23] RO	[24] SI	[25] SK	[26] FI	[27] SE	[28] UK
2015	99,6	101,8	101,2	99,7	102,9	105,4	100,9	101,1	101,2	100,3	99,9	100,4	102,1	108,8	102,4	101,2	100,6	101,1	100,7	100,7	101,7	96,7	104,7	100,8	101,0	100,0	101,9	100,5
2016	100,8	107,8	136,5	100,4	103,7	119,4	104,5	101,1	107,2	100,4	102,2	100,6	104,1	115,7	105,2	100,4	102,5	102,9	106,9	105,0	109,5	98,5	117,2	102,7	109,6	100,3	104,9	101,1
2017	101,3	110,5	145,9	101,4	106,0	117,8	108,4	100,2	106,4	101,9	104,7	100,1	104,4	109,9	104,5	102,7	111,8	104,0	104,2	104,1	111,4	99,5	130,1	103,2	119,7	99,4	103,4	99,9
2018	100,5	129,6	161,5	103,4	106,7	118,4	111,3	99,1	103,0	99,5	113,8	102,5	104,4	114,0	104,7	101,3	112,4	106,3	105,6	103,7	110,5	98,7	142,1	101,8	135,9	99,3	104,0	98,6
2019	102,6	135,2	158,1	103,9	108,1	128,5	111,2	99,2	105,4	98,6	116,6	102,0	105,7	114,8	118,9	102,8	109,5	107,3	106,4	104,6	108,8	98,5	153,9	103,8	152,6	102,0	106,3	99,2
2020	104,2	141,6	157,3	105,7	109,7	131,2	113,6	102,1	108,0	98,7	122,1	106,4	109,1	119,5	127,6	105,1	111,8	109,4	108,8	110,6	116,6	98,7	151,0	109,4	175,5	103,1	107,6	102,4
2021	101,8	156,3	167,1	105,3	109,8	147,6	113,9	101,5	107,5	97,9	124,9	105,0	108,3	120,5	128,5	101,6	113,7	114,9	109,0	109,6	121,0	99,9	148,1	108,2	186,4	103,7	107,6	:

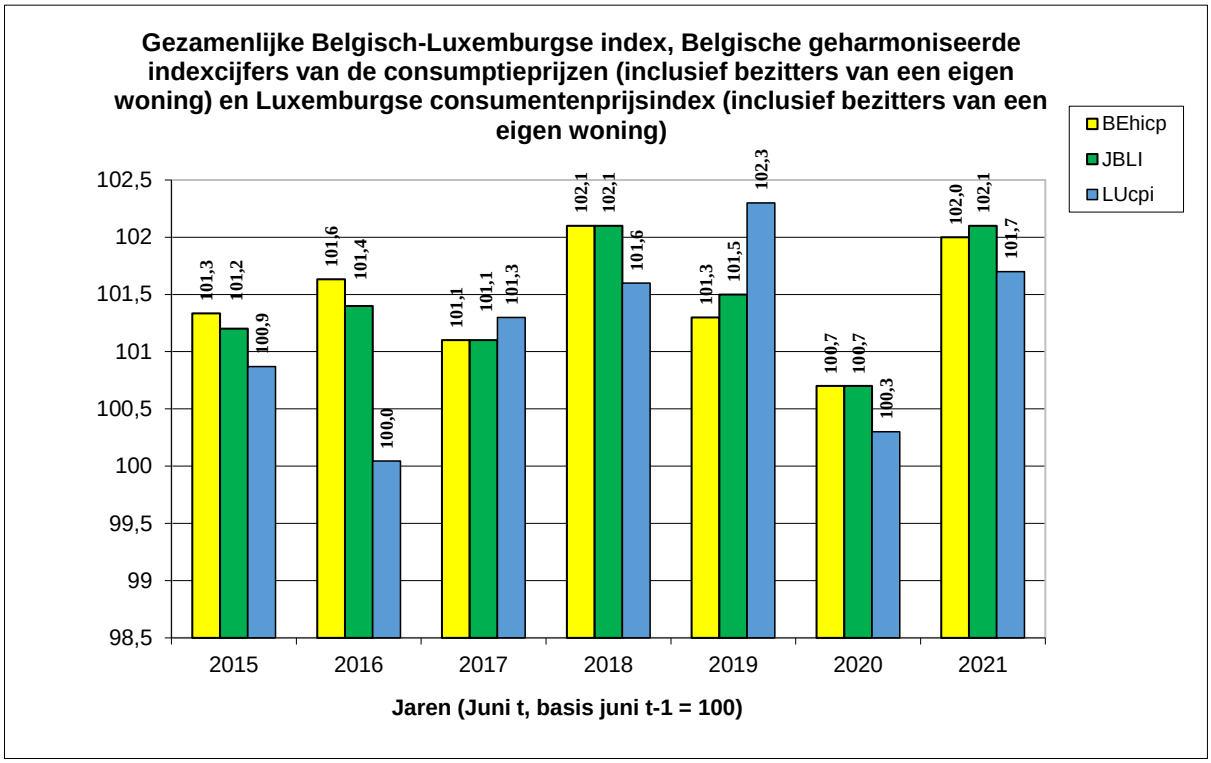
Bijlage 14: Cumulatieve specifieke indicatoren van lidstaten uit de steekproef en met een geringe deelname aan de vergelijkende onderzoeken van de EU

Bijlage 15: Opbrengst van de solidariteitsheffing van 2012 t/m 2022

Bijlage 16: Gezamenlijke Belgisch-Luxemburgse index, Belgische geharmoniseerde indexcijfers van de consumptieprijzen en Luxemburgse consumentenprijsindex

Bijlage 17: Ontwikkeling van de kosten van levensonderhoud in Brussel (internationaal indexcijfer van Brussel)

Jaar	Maatstaf voor de toename van de kosten van levensonderhoud in Brussel*. Juni t	
	Juni t-1 = 100	Cumulatief Juni 2014 = 100
2015	**101,2**	**102,1**
2016	**101,4**	**102,6**
2017	**101,1**	**103,7**
2018	**102,1**	**105,9**
2019	**101,5**	**107,5**
2020	**100,7**	**108,3**
2021	**102,1**	**110,5**

Bijlage 18: Ontwikkeling van de aanpassingscoëfficiënten

GEO/TIME	2012	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
BE/LU	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100	100,0	100,0	100,0
BG	58,4	57,5	55,1	52,1	51,1	53,4	55,2	57,5	59,1	61,7
CZ	80,6	80,0	75,0	73,4	73,2	78,3	83	85,5	85,2	88,1
DK	135,3	134,8	133,0	131,8	133,1	133,9	131,9	129,3	131,3	134,2
DE	95,8	96,8	97,2	96,6	96,1	97,5	99,3	99,4	101,9	101,4
Karlsruhe	93,8	92,8	95,0	93,8	93,0	94,6	96,7	96,5	98,0	96,9
München	106,4	108,2	107,7	106,0	105,5	107,5	110	110,3	113,9	113,4
Bonn	94,1	94,9	94,6	93,4	92,6	93,9	95,6	95,1	95,8	
EE	77,6	78,9	78,6	78,0	77,6	80,3	82,2	83,3	82,3	86,3
IE	110,6	113,0	115,9	116,6	118,3	119,8	117,7	119,2	129,0	133,6
EL	90,5	91,2	86,8	79,9	79,3	79,9	81,8	81,8	81,4	85,2
ES	97,1	96,3	94,5	90,2	88,1	88,7	91,7	91,6	94,2	96,3
FR	117,7	117,4	116,8	114,6	113,8	114,8	116,7	117,7	120,5	119,9
HR	:	80,0	77,6	74,6	73,5	74,9	76,4	75,9	75,8	78,3
IT	104,2	104,4	100,4	99,4	97,9	97,3	96,5	95,2	95,0	95,2
Varese	93,4	92,8	93,1	92,2	90,4	90,9	90,9	90,0	90,7	91,2
CY	84,1	83,7	81,2	77,3	74,3	74,4	77,9	78,9	78,2	82,2
LV	77,6	76,1	76,5	74,2	73,0	74,9	77,6	78,6	77,5	80,0
LT	71,5	71,9	71,4	69,0	69,7	74,3	73,6	75,1	76,6	80,1
HU	78,3	76,1	71,4	69,0	70,0	74,5	71,9	75,3	71,9	76,1
MT	83,3	84,4	83,4	84,5	85,7	86,5	90,2	92,0	94,7	94,0
NL	105,3	108,9	107,8	107,8	108,0	108,3	109,9	111,5	113,9	111,4
AT	106,4	108,3	107,2	105,9	104,7	106,3	106,3	106,0	107,9	109,6
PL	74,2	73,0	74,1	71,8	66,7	70,6	68,6	71,1	70,9	70,6
PT	83,5	83,1	82,2	79,2	80,6	82,4	85,7	88,6	91,1	91,4
RO	68,8	69,8	69,5	64,8	63,8	63,9	64	65,3	66,6	68,5
SI	85,3	85,4	84,7	81,2	80,7	81,5	84,6	84,6	86,1	84,9
SK	79,7	80,2	79,0	76,4	75,7	77,3	78,5	79,0	80,6	79,9
FI	122,1	123,7	123,0	119,7	118,6	119,9	118,5	118,1	118,4	118,6
SE	131,9	132,9	127,5	127,9	127,4	127,9	122	120,5	124,3	130,3
UK	147,8	139,2	150,7	166,9	141,8	133,5	134,7	132,9		
Culham	112,5	107,6	116,7	127,7	107,3	100,5	102,6	102,0		

Bijlage 19: Effecten van verkennend ESTAT-werk met betrekking tot uitgaven buiten de standplaats

	Huidige aanpassingscoëfficiënten — juli 2021	Geraamde aanpassingscoëfficiënt inclusief uitgaven buiten de standplaats	Verschil
BE	100	100	0,0 %
BG	61,7	64,8	5,0 %
CZ	88,1	89,4	1,5 %
DK	134,2	129,8	-3,3 %
DE	101,4	100,9	-0,5 %
DE Karlsruhe	96,9	96,8	-0,1 %
DE München	113,4	111,6	-1,6 %
EE	86,3	87,7	1,6 %
IE	133,6	128,7	-3,7 %
EL	85,2	86,2	1,2 %
ES	96,3	96,4	0,1 %
FR	119,9	117,2	-2,3 %
HR	78,3	80,3	2,6 %
IT	95,2	95,3	0,1 %
IT Varese	91,2	91,8	0,7 %
CY	82,2	83,7	1,8 %
LV	80,0	82,1	2,6 %
LT	80,1	81,8	2,1 %
HU	76,1	78,6	3,3 %
MT	94,0	94,5	0,5 %
NL	111,4	109,6	-1,6 %
AT	109,6	107,3	-2,1 %
PL	70,6	73,7	4,4 %
PT	91,4	91,9	0,5 %
RO	68,5	71,2	3,9 %
SI	84,9	86,1	1,4 %
SK	79,9	81,6	2,1 %
FI	118,6	115,7	-2,4 %
SE	130,3	126,4	-3,0 %